

ZAKON¹
O RATIFIKACIJI PROTOKOLA O IZMJENAMA I DOPUNAMA MEĐUNARODNE
KONVENCIJE O UPROŠĆAVANJU I USKLAĐIVANJU CARINSKIH POSTUPAKA

Član 1

Ratifikuje se Protokol o izmjenama i dopunama Međunarodne konvencije o uprošćavanju i usklađivanju carinskih postupaka, sačinjen 26. juna 1999. godine u Briselu, u originalu na engleskom i francuskom jeziku.

Član 2

Tekst Protokola o izmjenama i dopunama Međunarodne konvencije o uprošćavanju i usklađivanju carinskih postupaka, u originalu na engleskom jeziku i u prevodu na crnogorski jezik glasi:

**PROTOCOL OF AMENDMENT
TO THE INTERNATIONAL CONVENTION ON
THE SIMPLIFICATION AND HARMONIZATION OF
CUSTOMS PROCEDURES**

(done at Brussels on 26 th June 1999)

The Contracting Parties to the International Convention on the simplification and harmonization of Customs procedures (done at Kyoto on 18th May 1973 and entered into force on 25 th September 1974), hereinafter "the Convention", established under the auspices of the Customs Co-operation Council, hereinafter "the Council",

CONSIDERING that to achieve the aims of:

- eliminating divergence between the Customs procedures and practices of Contracting Parties that can hamper international trade and other international exchanges;
- meeting the needs of international trade and the Customs for facilitation, simplification and harmonization of Customs procedures and practices;
- ensuring appropriate standards of Customs control; and
- enabling the Customs to respond to major changes in business and administrative methods and techniques,

the Convention must be amended,

CONSIDERING also that the amended Convention:

¹ Zakon je objavljen u Službenom listu Crne Gore-Međunarodni ugovori br.1/2008

- must provide that the core principles for such simplification and harmonization are made obligatory on Contracting Parties to the amended Convention;
- must provide the Customs with efficient procedures supported by appropriate and effective control methods; and
- will enable the achievement of a high degree of simplification and harmonization of Customs procedures and practices which is an essential aim of the Council, and thus make a major contribution to facilitation of international trade,

Have agreed as follows :

ARTICLE 1

The Preamble and the Articles of the Convention are amended as set out in the text contained in Appendix I hereto.

ARTICLE 2

The Annexes of the Convention are replaced by the General Annex contained in Appendix II and by the Specific Annexes contained in Appendix III hereto.

ARTICLE 3

1. Any Contracting Party to the Convention may express its consent to be bound by this Protocol, including Appendices I and II, by:
 - (a) signing it without reservation of ratification;
 - (b) depositing an instrument of ratification after signing it subject to ratification; or
 - (c) acceding to it.
2. This Protocol shall be open until 30 th June 2000 for signature at the Headquarters of the Council in Brussels by the Contracting Parties to the Convention. Thereafter, it shall be open for accession.
3. This Protocol, including Appendices I and II, shall enter into force three months after forty Contracting Parties have signed this Protocol without reservation of ratification or have deposited their instrument of ratification or accession.
4. After forty Contracting Parties have expressed their consent to be bound by this Protocol in accordance with paragraph 1, a Contracting Party to the Convention shall accept the amendments to the Convention only by becoming a party to this Protocol. For such a Contracting Party, this Protocol shall come into force three months after it signs this Protocol without reservation of ratification or deposits an instrument of ratification or accession.

ARTICLE 4

Any Contracting Party to the Convention may, when it expresses its consent to be bound by this Protocol, accept any of the Specific Annexes or Chapters therein contained in Appendix III hereto and shall notify the Secretary General of the Council of such acceptance and of the Recommended Practices in respect of which it enters reservations.

ARTICLE 5

After the entry into force of this Protocol, the Secretary General of the Council shall not accept any instrument of ratification or accession to the Convention.

ARTICLE 6

In relations between the Parties hereto, this Protocol with its Appendices shall supersede the Convention.

ARTICLE 7

The Secretary General of the Council shall be the depositary of this Protocol and shall perform the functions as provided for in Article 19 contained in Appendix I to this Protocol.

ARTICLE 8

This Protocol shall be open for signature by the Contracting Parties to the Convention at the Headquarters of the Council in Brussels from 26 th June 1999.

ARTICLE 9

In accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Protocol and its Appendices shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Secretary General of the Council.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Protocol.

Done at Brussels, this twenty-sixth day of June nineteen hundred and ninety-nine, in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single original which shall be deposited with the Secretary General of the Council who shall transmit certified copies to all the entities referred to in paragraph 1 of Article 8 contained in Appendix I to this Protocol.

APPENDIX I

INTERNATIONAL CONVENTION ON THE SIMPLIFICATION AND HARMONIZATION OF CUSTOMS PROCEDURES (as amended)

PREAMBLE

The Contracting Parties to the present Convention established under the auspices of the Customs Co-operation Council,

ENDEAVOURING to eliminate divergence between the Customs procedures and practices of Contracting Parties that can hamper international trade and other international exchanges,

DESIRING to contribute effectively to the development of such trade and exchanges by simplifying and harmonizing Customs procedures and practices and by fostering international co-operation,

NOTING that the significant benefits of facilitation of international trade may be achieved without compromising appropriate standards of Customs control,

RECOGNIZING that such simplification and harmonization can be accomplished by applying, in particular, the following principles:

- the implementation of programmes aimed at continuously modernizing Customs procedures and practices and thus enhancing efficiency and effectiveness,
- the application of Customs procedures and practices in a predictable, consistent and transparent manner,
- the provision to interested parties of all the necessary information regarding Customs laws, regulations, administrative guidelines, procedures and practices,
- the adoption of modern techniques such as risk management and audit-based controls, and the maximum practicable use of information technology,
- co-operation wherever appropriate with other national authorities, other Customs administrations and the trading communities,
- the implementation of relevant international standards,
- the provision to affected parties of easily accessible processes of administrative and judicial review,

CONVINCED that an international instrument incorporating the above objectives and principles that Contracting Parties undertake to apply would lead to the high degree of simplification and harmonization of Customs procedures and practices which is an essential aim of the Customs Co-operation Council, and so make a major contribution to facilitation of international trade,
Have agreed as follows:

CHAPTER I

Definitions

Article 1

For the purposes of this Convention:

- A. "**Standard** " means a provision the implementation of which is recognized as necessary for the achievement of harmonization and simplification of Customs procedures and practices;
- B. "**Transitional Standard**" means a Standard in the General Annex for which a longer period for implementation is permitted;
- C. "**Recommended Practice**" means a provision in a Specific Annex which is recognized as constituting progress towards the harmonization and the simplification of Customs procedures and practices, the widest possible application of which is considered to be desirable;
- D. "**National legislation**" means laws, regulations and other measures imposed by a competent authority of a Contracting Party and applicable throughout the territory of the

Contracting Party concerned, or treaties in force by which that Party is bound;

- E. "**General Annex**" means the set of provisions applicable to all the Customs procedures and practices referred to in this Convention;
- F. "**Specific Annex**" means a set of provisions applicable to one or more Customs procedures and practices referred to in this Convention;
- G. "**Guidelines**" means a set of explanations of the provisions of the General Annex, Specific Annexes and Chapters therein which indicate some of the possible courses of action to be followed in applying the Standards, Transitional Standards and Recommended Practices, and in particular describing best practices and recommending examples of greater facilities;
- H. "**Permanent Technical Committee**" means the Permanent Technical Committee of the Council;
- I. "**Council**" means the Organization set up by the Convention establishing a Customs Co-operation Council, done at Brussels on 15 December 1950;
- J. "**Customs or Economic Union**" means a Union constituted by, and composed of, States which has competence to adopt its own regulations that are binding on those States in respect of matters governed by this Convention, and has competence to decide, in accordance with its internal procedures, to sign, ratify or accede to this Convention.

CHAPTER II ***SCOPE AND STRUCTURE***

Article 2 **Scope of the Convention**

Each Contracting Party undertakes to promote the simplification and harmonization of Customs procedures and, to that end, to conform, in accordance with the provisions of this Convention, to the Standards, Transitional Standards and Recommended Practices in the Annexes to this Convention. However, nothing shall prevent a Contracting Party from granting facilities greater than those provided for therein, and each Contracting Party is recommended to grant such greater facilities as extensively as possible.

Article 3

The provisions of this Convention shall not preclude the application of national legislation with regard to either prohibitions or restrictions on goods which are subject to Customs control.

Article 4 **Structure of the Convention**

- 1. The Convention comprises a Body, a General Annex and Specific Annexes.
- 2. The General Annex and each Specific Annex to this Convention consist, in principle, of Chapters which subdivide an Annex and comprise:
 - A. definitions; and
 - B. Standards, some of which in the General Annex are Transitional Standards.
- 3. Each Specific Annex also contains Recommended Practices.

4. Each Annex is accompanied by Guidelines, the texts of which are not binding upon Contracting Parties.

Article 5

For the purposes of this Convention, any Specific Annex(es) or Chapter(s) therein to which a Contracting Party is bound shall be construed to be an integral part of the Convention, and in relation to that Contracting Party any reference to the Convention shall be deemed to include a reference to such Annex(es) or Chapter(s).

CHAPTER III MANAGEMENT OF THE CONVENTION

Article 6 Management Committee

1. There shall be established a Management Committee to consider the implementation of this Convention, any measures to secure uniformity in the interpretation and application thereof, and any amendments proposed thereto.
2. The Contracting Parties shall be members of the Management Committee.
3. The competent administration of any entity qualified to become a Contracting Party to this Convention under the provisions of Article 8 or of any Member of the World Trade Organization shall be entitled to attend the sessions of the Management Committee as an observer. The status and rights of such Observers shall be determined by a Council Decision. The aforementioned rights cannot be exercised before the entry into force of the Decision.
4. The Management Committee may invite the representatives of international governmental and non-governmental organizations to attend the sessions of the Management Committee as observers.
5. The Management Committee:
 - A. shall recommend to the Contracting Parties:
 - I. amendments to the Body of this Convention;
 - II. amendments to the General Annex, the Specific Annexes and Chapters therein and the incorporation of new Chapters to the General Annex; and
 - III. the incorporation of new Specific Annexes and new Chapters to Specific Annexes;
 - B. may decide to amend Recommended Practices or to incorporate new Recommended Practices to Specific Annexes or Chapters therein in accordance with Article 16;
 - C. shall consider implementation of the provisions of this Convention in accordance with Article 13, paragraph 4;
 - D. shall review and update the Guidelines;
 - E. shall consider any other issues of relevance to this Convention that may be referred to it;

- F. shall inform the Permanent Technical Committee and the Council of its decisions.
6. The competent administrations of the Contracting Parties shall communicate to the Secretary General of the Council proposals under paragraph 5 (a), (b), (c) or (d) of this Article and the reasons therefor, together with any requests for the inclusion of items on the Agenda of the sessions of the Management Committee. The Secretary General of the Council shall bring proposals to the attention of the competent administrations of the Contracting Parties and of the observers referred to in paragraphs 2, 3 and 4 of this Article.
 7. The Management Committee shall meet at least once each year. It shall annually elect a Chairman and Vice-Chairman. The Secretary General of the Council shall circulate the invitation and the draft Agenda to the competent administrations of the Contracting Parties and to the observers referred to in paragraphs 2, 3 and 4 of this Article at least six weeks before the Management Committee meets.
 8. Where a decision cannot be arrived at by consensus, matters before the Management Committee shall be decided by voting of the Contracting Parties present. Proposals under paragraph 5 (a), (b) or (c) of this Article shall be approved by a two-thirds majority of the votes cast. All other matters shall be decided by the Management Committee by a majority of the votes cast.
 9. Where Article 8, paragraph 5 of this Convention applies, the Customs or Economic Unions which are Contracting Parties shall have, in case of voting, only a number of votes equal to the total votes allotted to their Members which are Contracting Parties.
 10. Before the closure of its session, the Management Committee shall adopt a report. This report shall be transmitted to the Council and to the Contracting Parties and observers mentioned in paragraphs 2, 3 and 4.
 11. In the absence of relevant provisions in this Article, the Rules of Procedure of the Council shall be applicable, unless the Management Committee decides otherwise.

Article 7

For the purpose of voting in the Management Committee, there shall be separate voting on each Specific Annex and each Chapter of a Specific Annex.

- A. Each Contracting Party shall be entitled to vote on matters relating to the interpretation, application or amendment of the Body and General Annex of the Convention.
- B. As regards matters concerning a Specific Annex or Chapter of a Specific Annex that is already in force, only those Contracting Parties that have accepted that Specific Annex or Chapter therein shall have the right to vote.
- C. Each Contracting Party shall be entitled to vote on drafts of new Specific Annexes or new Chapters of a Specific Annex.

CHAPTER IV

CONTRACTING PARTY

Article 8

Ratification of the Convention

1. Any Member of the Council and any Member of the United Nations or its specialized agencies may become a Contracting Party to this Convention:
 - A. by signing it without reservation of ratification;
 - B. by depositing an instrument of ratification after signing it subject to ratification;
or
 - C. by acceding to it.
2. This Convention shall be open until 30th June 1974 for signature at the Headquarters of the Council in Brussels by the Members referred to in paragraph 1 of this Article. Thereafter, it shall be open for accession by such Members.
3. Any Contracting Party shall, at the time of signing, ratifying or acceding to this Convention, specify which if any of the Specific Annexes or Chapters therein it accepts. It may subsequently notify the depositary that it accepts one or more Specific Annexes or Chapters therein.
4. Contracting Parties accepting any new Specific Annex or any new Chapter of a Specific Annex shall notify the depositary in accordance with paragraph 3 of this Article.
5. (a) Any Customs or Economic Union may become, in accordance with paragraphs 1, 2 and 3 of this Article, a Contracting Party to this Convention. Such Customs or Economic Union shall inform the depositary of its competence with respect to the matters governed by this Convention. Such Customs or Economic Union shall also inform the depositary of any substantial modification in the extent of its competence.

(b) A Customs or Economic Union which is a Contracting Party to this Convention shall, for the matters within its competence, exercise in its own name the rights, and fulfil the responsibilities, which the Convention confers on the Members of such a Union which are Contracting Parties to this Convention. In such a case, the Members of such a Union shall not be entitled to individually exercise these rights, including the right to vote.

Article 9

1. Any Contracting Party which ratifies this Convention or accedes thereto shall be bound by any amendments to this Convention, including the General Annex, which have entered into force at the date of deposit of its instrument of ratification or accession.
2. Any Contracting Party which accepts a Specific Annex or Chapter therein shall be bound by any amendments to the Standards contained in that Specific Annex or Chapter which have entered into force at the date on which it notifies its acceptance to the depositary. Any Contracting Party which accepts a Specific Annex or Chapter therein shall be bound by any amendments to the Recommended Practices contained therein, which have entered into force at the date on which it notifies its acceptance to the depositary, unless it enters reservations against one or more of those Recommended Practices in accordance with Article 12 of this Convention.

Article 10

Application of the Convention

1. Any Contracting Party may, at the time of signing this Convention without reservation of ratification or of depositing its instrument of ratification or accession, or at any time thereafter, declare by notification given to the depositary that this Convention shall extend to all or any of the territories for whose international relations it is responsible. Such notification shall take effect three months after the date of the receipt thereof by the depositary. However, this Convention shall not apply to the territories named in the notification before this Convention has entered into force for the Contracting Party concerned.
2. Any Contracting Party which has made a notification under paragraph 1 of this Article extending this Convention to any territory for whose international relations it is responsible may notify the depositary, under the procedure of Article 19 of this Convention, that the territory in question will no longer apply this Convention.

Article 11

For the application of this Convention, a Customs or Economic Union that is a Contracting Party shall notify to the Secretary General of the Council the territories which form the Customs or Economic Union, and these territories are to be taken as a single territory.

Article 12

Acceptance of the provisions and reservations

1. All Contracting Parties are hereby bound by the General Annex.
2. A Contracting Party may accept one or more of the Specific Annexes or one or more of the Chapters therein. A Contracting Party which accepts a Specific Annex or Chapter(s) therein shall be bound by all the Standards therein. A Contracting Party which accepts a Specific Annex or Chapter(s) therein shall be bound by all the Recommended Practices therein unless, at the time of acceptance or at any time thereafter, it notifies the depositary of the Recommended Practice(s) in respect of which it enters reservations, stating the differences existing between the provisions of its national legislation and those of the Recommended Practice(s) concerned. Any Contracting Party which has entered reservations may withdraw them, in whole or in part, at any time by notification to the depositary specifying the date on which such withdrawal takes effect.
3. Each Contracting Party bound by a Specific Annex or Chapter(s) therein shall examine the possibility of withdrawing any reservations to the Recommended Practices entered under the terms of paragraph 2 and notify the Secretary General of the Council of the results of that review at the end of every three-year period commencing from the date of the entry into force of this Convention for that Contracting Party, specifying the provisions of its national legislation which, in its opinion, are contrary to the withdrawal of the reservations.

Article 13

Implementation of the provisions

1. Each Contracting Party shall implement the Standards in the General Annex and in the Specific Annex(es) or Chapter(s) therein that it has accepted within 36 months after such Annex(es) or Chapter(s) have entered into force for that Contracting Party.
2. Each Contracting Party shall implement the Transitional Standards in the General Annex within 60 months of the date that the General Annex has entered into force for that Contracting Party.
3. Each Contracting Party shall implement the Recommended Practices in the Specific Annex(es) or Chapter(s) therein that it has accepted within 36 months after such Specific Annex(es) or Chapter(s) have entered into force for that Contracting Party, unless reservations have been entered as to one or more of those Recommended Practices.
4. (a) Where the periods provided for in paragraph 1 or 2 of this Article would, in practice, be insufficient for any Contracting Party to implement the provisions of the General Annex, that Contracting Party may request the Management Committee, before the end of the period referred to in paragraph 1 or 2 of this Article, to provide an extension of that period. In making the request, the Contracting Party shall state the provision(s) of the General Annex with regard to which an extension of the period is required and the reasons for such request.

(b) In exceptional circumstances, the Management Committee may decide to grant such an extension. Any decision by the Management Committee granting such an extension shall state the exceptional circumstances justifying the decision and the extension shall in no case be more than one year. At the expiry of the period of extension, the Contracting Party shall notify the depositary of the implementation of the provisions with regard to which the extension was granted.

Article 14

Settlement of disputes

1. Any dispute between two or more Contracting Parties concerning the interpretation or application of this Convention shall so far as possible be settled by negotiation between them.
2. Any dispute which is not settled by negotiation shall be referred by the Contracting Parties in dispute to the Management Committee which shall thereupon consider the dispute and make recommendations for its settlement.
3. The Contracting Parties in dispute may agree in advance to accept the recommendations of the Management Committee as binding.

Article 15

Amendments to the Convention

1. The text of any amendment recommended to the Contracting Parties by the Management Committee in accordance with Article 6, paragraph 5 (a) (i) and (ii) shall be communicated by the Secretary General of the Council to all Contracting Parties and to

those Members of the Council that are not Contracting Parties.

2. Amendments to the Body of the Convention shall enter into force for all Contracting Parties twelve months after deposit of the instruments of acceptance by those Contracting Parties present at the session of the Management Committee during which the amendments were recommended, provided that no objection is lodged by any of the Contracting Parties within a period of twelve months from the date of communication of such amendments.
3. Any recommended amendment to the General Annex or the Specific Annexes or Chapters therein shall be deemed to have been accepted six months after the date the recommended amendment was communicated to Contracting Parties, unless:
 - A. there has been an objection by a Contracting Party or, in the case of a Specific Annex or Chapter, by a Contracting Party bound by that Specific Annex or Chapter; or
 - B. a Contracting Party informs the Secretary General of the Council that, although it intends to accept the recommended amendment, the conditions necessary for such acceptance are not yet fulfilled.
4. If a Contracting Party sends the Secretary General of the Council a communication as provided for in paragraph 3 (b) of this Article, it may, so long as it has not notified the Secretary General of the Council of its acceptance of the recommended amendment, submit an objection to that amendment within a period of eighteen months following the expiry of the six-month period referred to in paragraph 3 of this Article.
5. If an objection to the recommended amendment is notified in accordance with the terms of paragraph 3 (a) or 4 of this Article, the amendment shall be deemed not to have been accepted and shall be of no effect.
6. If any Contracting Party has sent a communication in accordance with paragraph 3 (b) of this Article, the amendment shall be deemed to have been accepted on the earlier of the following two dates:
 - A. the date by which all the Contracting Parties which sent such communications have notified the Secretary General of the Council of their acceptance of the recommended amendment, provided that, if all the acceptances were notified before the expiry of the period of six months referred to in paragraph 3 of this Article, that date shall be taken to be the date of expiry of the said six-month period;
 - B. the date of expiry of the eighteen-month period referred to in paragraph 4 of this Article.
7. Any amendment to the General Annex or the Specific Annexes or Chapters therein deemed to be accepted shall enter into force either six months after the date on which it was deemed to be accepted or, if a different period is specified in the recommended amendment, on the expiry of that period after the date on which the amendment was deemed to be accepted.
8. The Secretary General of the Council shall, as soon as possible, notify the Contracting Parties to this Convention of any objection to the recommended amendment made in

accordance with paragraph 3 (a), and of any communication received in accordance with paragraph 3 (b), of this Article. The Secretary General of the Council shall subsequently inform the Contracting Parties whether the Contracting Party or Parties which have sent such a communication raise an objection to the recommended amendment or accept it.

Article 16

1. Notwithstanding the amendment procedure laid down in Article 15 of this Convention, the Management Committee in accordance with Article 6 may decide to amend any Recommended Practice or to incorporate new Recommended Practices to any Specific Annex or Chapter therein. Each Contracting Party shall be invited by the Secretary General of the Council to participate in the deliberations of the Management Committee. The text of any such amendment or new Recommended Practice so decided upon shall be communicated by the Secretary General of the Council to the Contracting Parties and those Members of the Council that are not Contracting Parties to this Convention.
2. Any amendment or incorporation of new Recommended Practices decided upon under paragraph 1 of this Article shall enter into force six months after their communication by the Secretary General of the Council. Each Contracting Party bound by a Specific Annex or Chapter therein forming the subject of such amendments or incorporation of new Recommended Practices shall be deemed to have accepted those amendments or new Recommended Practices unless it enters a reservation under the procedure of Article 12 of this Convention.

Article 17

Duration of accession

1. This Convention is of unlimited duration but any Contracting Party may denounce it at any time after the date of its entry into force under Article 18 thereof.
2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing, deposited with the depositary.
3. The denunciation shall take effect six months after the receipt of the instrument of denunciation by the depositary.
4. The provisions of paragraphs 2 and 3 of this Article shall also apply in respect of the Specific Annexes or Chapters therein, for which any Contracting Party may withdraw its acceptance at any time after the date of the entry into force.
5. Any Contracting Party which withdraws its acceptance of the General Annex shall be deemed to have denounced the Convention. In this case, the provisions of paragraphs 2 and 3 also apply.

CHAPTER V
FINAL PROVISIONS

Article 18
Entry into force of the Convention

1. This Convention shall enter into force three months after five of the entities referred to in paragraphs 1 and 5 of Article 8 thereof have signed the Convention without reservation of ratification or have deposited their instruments of ratification or accession.
2. This Convention shall enter into force for any Contracting Party three months after it has become a Contracting Party in accordance with the provisions of Article 8.
3. Any Specific Annex or Chapter therein to this Convention shall enter into force three months after five Contracting Parties have accepted that Specific Annex or that Chapter.
4. After any Specific Annex or Chapter therein has entered into force in accordance with paragraph 3 of this Article, that Specific Annex or Chapter therein shall enter into force for any Contracting Party three months after it has notified its acceptance. No Specific Annex or Chapter therein shall, however, enter into force for a Contracting Party before this Convention has entered into force for that Contracting Party.

Article 19
Depositary of the Convention

1. This Convention, all signatures with or without reservation of ratification and all instruments of ratification or accession shall be deposited with the Secretary General of the Council.
2. The depositary shall:
 - A. receive and keep custody of the original texts of this Convention;
 - B. prepare certified copies of the original texts of this Convention and transmit them to the Contracting Parties and those Members of the Council that are not Contracting Parties and the Secretary General of the United Nations;
 - C. receive any signature with or without reservation of ratification, ratification or accession to this Convention and receive and keep custody of any instruments, notifications and communications relating to it;
 - D. examine whether the signature or any instrument, notification or communication relating to this Convention is in due and proper form and, if need be, bring the matter to the attention of the Contracting Party in question;
 - E. notify the Contracting Parties, those Members of the Council that are not Contracting Parties, and the Secretary General of the United Nations of:
 - signatures, ratifications, accessions and acceptances of Annexes and Chapters under Article 8 of this Convention;
 - new Chapters of the General Annex and new Specific Annexes or Chapters therein which the Management Committee decides to

recommend to incorporate in this Convention;

- the date of entry into force of this Convention, of the General Annex and of each Specific Annex or Chapter therein in accordance with Article 18 of this Convention;
 - notifications received in accordance with Articles 8, 10, 11,12 and 13 of this Convention;
 - withdrawals of acceptances of Annexes/Chapters by Contracting Parties;
 - denunciations under Article 17 of this Convention; and
 - any amendment accepted in accordance with Article 15 of this Convention and the date of its entry into force.
3. In the event of any difference appearing between a Contracting Party and the depositary as to the performance of the latter's functions, the depositary or that Contracting Party shall bring the question to the attention of the other Contracting Parties and the signatories or, as the case may be, the Management Committee or the Council.

Article 20

Registration and authentic texts

In accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Secretary General of the Council.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention. Done at Kyoto, this eighteenth day of May nineteen hundred and seventy-three in the English and French languages, both texts being equally authentic, in a single original which shall be deposited with the Secretary General of the Council who shall transmit certified copies to all the entities referred to in paragraph 1 of Article 8 of this Convention.

APPENDIX II

GENERAL ANNEX

GENERAL ANNEX

TABLE OF CONTENTS

CHAPTER 1 GENERAL PRINCIPLES

CHAPTER 2 DEFINITIONS

CHAPTER 3 CLEARANCE AND OTHER CUSTOMS FORMALITIES

CHAPTER 4 DUTIES AND TAXES

- A. ASSESSMENT, COLLECTION AND PAYMENT OF DUTIES AND TAXES**
- B. DEFERRED PAYMENT OF DUTIES AND TAXES**
- C. REPAYMENT OF DUTIES AND TAXES**

CHAPTER 5 SECURITY

CHAPTER 6 CUSTOMS CONTROL

CHAPTER 7 APPLICATION OF INFORMATION TECHNOLOGY

CHAPTER 8 RELATIONSHIP BETWEEN THE CUSTOMS AND THIRD PARTIES

CHAPTER 9 INFORMATION, DECISIONS AND RULINGS SUPPLIED BY THE CUSTOMS

- A. INFORMATION OF GENERAL APPLICATION**
- B. INFORMATION OF A SPECIFIC NATURE**
- C. DECISIONS AND RULINGS**

CHAPTER 10 APPEALS IN CUSTOMS MATTERS

- A. RIGHT OF APPEAL**
- B. FORM AND GROUNDS OF APPEAL**
- C. CONSIDERATION OF APPEAL**

CHAPTER 1 GENERAL PRINCIPLES

1.1. Standard

The Definitions, Standards and Transitional Standards in this Annex shall apply to Customs procedures and practices specified in this Annex and, insofar as applicable, to procedures and practices in the Specific Annexes.

1.2. **Standard**

The conditions to be fulfilled and Customs formalities to be accomplished for procedures and practices in this Annex and in the Specific Annexes shall be specified in national legislation and shall be as simple as possible.

1.3. **Standard**

The Customs shall institute and maintain formal consultative relationships with the trade to increase co-operation and facilitate participation in establishing the most effective methods of working commensurate with national provisions and international agreements.

CHAPTER 2 DEFINITIONS

For the purposes of the Annexes to this Convention:

E1./ F23.

"appeal" means the act by which a person who is directly affected by a decision or omission of the Customs and who considers himself to be aggrieved thereby seeks redress before a competent authority;

E2./ F19.

"assessment of duties and taxes" means the determination of the amount of duties and taxes payable;

E3./ F4.

"audit-based control" means measures by which the Customs satisfy themselves as to the accuracy and authenticity of declarations through the examination of the relevant books, records, business systems and commercial data held by persons concerned;

E4./ F15.

"checking the Goods declaration" means the action taken by the Customs to satisfy themselves that the Goods declaration is correctly made out and that the supporting documents required fulfil the prescribed conditions;

E5./ F9.

"clearance" means the accomplishment of the Customs formalities necessary to allow goods to enter home use, to be exported or to be placed under another Customs procedure;

E6./ F10.

"Customs" means the Government Service which is responsible for the administration of Customs law and the collection of duties and taxes and which also has the responsibility for the application of other laws and regulations relating to the importation, exportation, movement or storage of goods;

E7./ F3.

"Customs control" means measures applied by the Customs to ensure compliance with Customs law;

E8./ F11.

"Customs duties" means the duties laid down in the Customs tariff to which goods are liable on entering or leaving the Customs territory;

E9./ F16.

"Customs formalities" means all the operations which must be carried out by the persons concerned and by the Customs in order to comply with the Customs law;

E10./ F18.

"Customs law" means the statutory and regulatory provisions relating to the importation, exportation, movement or storage of goods, the administration and enforcement of which are specifically charged to the Customs, and any regulations made by the Customs under their statutory powers;

E11./ F2.

"Customs office" means the Customs administrative unit competent for the performance of Customs formalities, and the premises or other areas approved for that purpose by the competent authorities;

E12./ F25.

"Customs territory" means the territory in which the Customs law of a Contracting Party applies;

E13./ F6.

"decision" means the individual act by which the Customs decide upon a matter relating to Customs law;

E14./ F7.

"declarant" means any person who makes a Goods declaration or in whose name such a declaration is made;

E15./ F5.

"due date" means the date when payment of duties and taxes is due;

E16./ F12.

"duties and taxes" means import duties and taxes and/or export duties and taxes;

E17./ F27.

"examination of goods" means the physical inspection of goods by the Customs to satisfy themselves that the nature, origin, condition, quantity and value of the goods are in accordance with the particulars furnished in the Goods declaration;

E18./ F13.

"export duties and taxes" means Customs duties and all other duties, taxes or charges which are collected on or in connection with the exportation of goods, but not including any charges which are limited in amount to the approximate cost of services rendered or collected by the Customs on behalf of another national authority;

E19./ F8.

"Goods declaration" means a statement made in the manner prescribed by the Customs, by which the persons concerned indicate the Customs procedure to be applied to the goods and furnish the particulars which the Customs require for its application;

E20./ F14.

"import duties and taxes" means Customs duties and all other duties, taxes or charges which are collected on or in connection with the importation of goods, but not including any charges which are limited in amount to the approximate cost of services rendered or collected by the Customs on behalf of another national authority;

E21./ F1.

"mutual administrative assistance" means actions of a Customs administration on behalf of or in collaboration with another Customs administration for the proper application of Customs law and for the prevention, investigation and repression of Customs offences;

E22./ F21.

"omission" means the failure to act or give a decision required of the Customs by Customs law within a reasonable time on a matter duly submitted to them;

E23./ F22.

"person" means both natural and legal persons, unless the context otherwise requires;

E24./ F20.

"release of goods" means the action by the Customs to permit goods undergoing clearance to be placed at the disposal of the persons concerned;

E25./ F24.

"repayment" means the refund, in whole or in part, of duties and taxes paid on goods and the remission, in whole or in part, of duties and taxes where payment has not been made;

E26./ F17.

"security" means that which ensures to the satisfaction of the Customs that an obligation to the Customs will be fulfilled. Security is described as "general" when it ensures that the obligations arising from several operations will be fulfilled;

E27./ F26.

"third party" means any person who deals directly with the Customs, for and on behalf of another person, relating to the importation, exportation, movement or storage of goods.

CHAPTER 3 CLEARANCE AND OTHER CUSTOMS FORMALITIES

Competent Customs offices

3.1. Standard

The Customs shall designate the Customs offices at which goods may be produced or cleared. In determining the competence and location of these offices and their hours of business, the factors to be taken into account shall include in particular the requirements of the trade.

3.2. Standard

At the request of the person concerned and for reasons deemed valid by the Customs, the latter shall, subject to the availability of resources, perform the functions laid down for the purposes of a Customs procedure and practice outside the designated hours of business or away from Customs offices. Any expenses chargeable by the Customs shall be limited to the approximate cost of the services rendered.

3.3. Standard

Where Customs offices are located at a common border crossing, the Customs administrations concerned shall correlate the business hours and the competence of those offices.

3.4. Transitional Standard

At common border crossings, the Customs administrations concerned shall, whenever possible, operate joint controls.

3.5. Transitional Standard

Where the Customs intend to establish a new Customs office or to convert an existing one at a common border crossing, they shall, wherever possible, co-operate with the neighbouring Customs to establish a juxtaposed Customs office to facilitate joint controls.

The declarant

(a) Persons entitled to act as declarant

3.6. Standard

National legislation shall specify the conditions under which a person is entitled to act as declarant.

3.7. Standard

Any person having the right to dispose of the goods shall be entitled to act as declarant.

(b) Responsibilities of the declarant

3.8. Standard

The declarant shall be held responsible to the Customs for the accuracy of the particulars given in the Goods declaration and the payment of the duties and taxes.

(c) Rights of the declarant

3.9. Standard

Before lodging the Goods declaration the declarant shall be allowed, under such conditions as may be laid down by the Customs:

- a. to inspect the goods; and

- b. to draw samples.

3.10. Standard

The Customs shall not require a separate Goods declaration in respect of samples allowed to be drawn under Customs supervision, provided that such samples are included in the Goods declaration concerning the relevant consignment.

The Goods declaration

(a) Goods declaration format and contents

3.11. Standard

The contents of the Goods declaration shall be prescribed by the Customs. The paper format of the Goods declaration shall conform to the UN-layout key.

For automated Customs clearance processes, the format of the electronically lodged Goods declaration shall be based on international standards for electronic information exchange as prescribed in the Customs Co-operation Council Recommendations on information technology.

3.12. Standard

The Customs shall limit the data required in the Goods declaration to only such particulars as are deemed necessary for the assessment and collection of duties and taxes, the compilation of statistics and the application of Customs law.

3.13. Standard

Where, for reasons deemed valid by the Customs, the declarant does not have all the information required to make the Goods declaration, a provisional or incomplete Goods declaration shall be allowed to be lodged, provided that it contains the particulars deemed necessary by the Customs and that the declarant undertakes to complete it within a specified period.

3.14. Standard

If the Customs register a provisional or incomplete Goods declaration, the tariff treatment to be accorded to the goods shall not be different from that which would have been accorded had a complete and correct Goods declaration been lodged in the first instance.

The release of the goods shall not be delayed provided that any security required has been furnished to ensure collection of any applicable duties and taxes.

3.15. Standard

The Customs shall require the lodgement of the original Goods declaration and only the minimum number of copies necessary.

(b) Documents supporting the Goods declaration

3.16. Standard

In support of the Goods declaration the Customs shall require only those documents necessary to permit control of the operation and to ensure that all requirements relating to the application of Customs law have been complied with.

3.17. Standard

Where certain supporting documents cannot be lodged with the Goods declaration for reasons deemed valid by the Customs, they shall allow production of those documents within a specified period.

3.18. Transitional Standard

The Customs shall permit the lodgement of supporting documents by electronic means.

3.19. Standard

The Customs shall not require a translation of the particulars of supporting documents except when necessary to permit processing of the Goods declaration.

Lodgement, registration and checking of the Goods declaration

3.20. Standard

The Customs shall permit the lodging of the Goods declaration at any designated Customs office.

3.21. Transitional Standard

The Customs shall permit the lodging of the Goods declaration by electronic means.

3.22. Standard

The Goods declaration shall be lodged during the hours designated by the Customs.

3.23. Standard

Where national legislation lays down a time limit for lodging the Goods declaration, the time allowed shall be sufficient to enable the declarant to complete the Goods declaration and to obtain the supporting documents required.

3.24. Standard

At the request of the declarant and for reasons deemed valid by the Customs, the latter shall extend the time limit prescribed for lodging the Goods declaration.

3.25. Standard

National legislation shall make provision for the lodging and registering or checking of the Goods declaration and supporting documents prior to the arrival of the goods.

3.26. Standard

When the Customs cannot register the Goods declaration, they shall state the reasons to the declarant.

3.27. Standard

The Customs shall permit the declarant to amend the Goods declaration that has already been lodged, provided that when the request is received they have not begun to check the Goods declaration or to examine the goods.

3.28. Transitional Standard

The Customs shall permit the declarant to amend the Goods declaration if a request is received after checking of the Goods declaration has commenced, if the reasons given by the declarant are deemed valid by the Customs.

3.29. Transitional Standard

The declarant shall be allowed to withdraw the Goods declaration and apply for another Customs procedure, provided that the request to do so is made to the Customs before the goods have been released and that the reasons are deemed valid by the Customs.

3.30. Standard

Checking the Goods declaration shall be effected at the same time or as soon as possible after the Goods declaration is registered.

3.31. Standard

For the purpose of checking the Goods declaration, the Customs shall take only such action as they deem essential to ensure compliance with Customs law.

Special procedures for authorized persons

3.32. Transitional Standard

For authorized persons who meet criteria specified by the Customs, including having an appropriate record of compliance with Customs requirements and a satisfactory system for managing their commercial records, the Customs shall provide for:

- release of the goods on the provision of the minimum information necessary to identify the goods and permit the subsequent completion of the final Goods declaration;
- clearance of the goods at the declarant's premises or another place authorized by the Customs; and, in addition, to the extent possible, other special procedures such as:
- allowing a single Goods declaration for all imports or exports in a given period where goods are imported or exported frequently by the same person;

- use of the authorized persons' commercial records to self-assess their duty and tax liability and, where appropriate, to ensure compliance with other Customs requirements;
- allowing the lodgement of the Goods declaration by means of an entry in the records of the authorized person to be supported subsequently by a supplementary Goods declaration.

Examination of the goods

(a) Time required for examination of goods

3.33. Standard

When the Customs decide that goods declared shall be examined, this examination shall take place as soon as possible after the Goods declaration has been registered.

3.34. Standard

When scheduling examinations, priority shall be given to the examination of live animals and perishable goods and to other goods which the Customs accept are urgently required.

3.35. Transitional Standard

If the goods must be inspected by other competent authorities and the Customs also schedules an examination, the Customs shall ensure that the inspections are co-ordinated and, if possible, carried out at the same time.

(b) Presence of the declarant at examination of goods

3.36. Standard

The Customs shall consider requests by the declarant to be present or to be represented at the examination of the goods. Such requests shall be granted unless exceptional circumstances exist.

3.37. Standard

If the Customs deem it useful, they shall require the declarant to be present or to be represented at the examination of the goods to give them any assistance necessary to facilitate the examination.

(c) Sampling by the Customs

3.38. Standard

Samples shall be taken only where deemed necessary by the Customs to establish the tariff description and/or value of goods declared or to ensure the application of other provisions of national legislation. Samples drawn shall be as small as possible.

Errors

3.39. Standard

The Customs shall not impose substantial penalties for errors where they are satisfied that such errors are inadvertent and that there has been no fraudulent intent or gross negligence. Where they consider it necessary to discourage a repetition of such errors, a penalty may be imposed but shall be no greater than is necessary for this purpose.

Release of goods

3.40. Standard

Goods declared shall be released as soon as the Customs have examined them or decided not to examine them, provided that :

- no offence has been found;
- the import or export licence or any other documents required have been acquired;
- all permits relating to the procedure concerned have been acquired; and
- any duties and taxes have been paid or that appropriate action has been taken to ensure their collection.

3.41. Standard

If the Customs are satisfied that the declarant will subsequently accomplish all the formalities in respect of clearance they shall release the goods, provided that the declarant produces a commercial or official document giving the main particulars of the consignment concerned and acceptable to the Customs, and that security, where required, has been furnished to ensure collection of any applicable duties and taxes.

3.42. Standard

When the Customs decide that they require laboratory analysis of samples, detailed technical documents or expert advice, they shall release the goods before the results of such examination are known, provided that any security required has been furnished and provided they are satisfied that the goods are not subject to prohibitions or restrictions.

3.43. Standard

When an offence has been detected, the Customs shall not wait for the completion of administrative or legal action before they release the goods, provided that the goods are not liable to confiscation or forfeiture or to be needed as evidence at some later stage and that the declarant pays the duties and taxes and furnishes security to ensure collection of any additional duties and taxes and of any penalties which may be imposed.

Abandonment or destruction of goods

3.44. Standard

When goods have not yet been released for home use or when they have been placed under another Customs procedure, and provided that no offence has been detected, the person concerned shall not be required to pay the duties and taxes or shall be entitled to repayment thereof:

- when, at his request, such goods are abandoned to the Revenue or destroyed or rendered commercially valueless under Customs control, as the Customs may decide. Any costs involved shall be borne by the person concerned;
- when such goods are destroyed or irrecoverably lost by accident or force majeure, provided that such destruction or loss is duly established to the satisfaction of the Customs;
- on shortages due to the nature of the goods when such shortages are duly established to the satisfaction of the Customs.

Any waste or scrap remaining after destruction shall be liable, if taken into home use or exported, to the duties and taxes that would be applicable to such waste or scrap imported or exported in that state.

3.45. Transitional Standard

When the Customs sell goods which have not been declared within the time allowed or could not be released although no offence has been discovered, the proceeds of the sale, after deduction of any duties and taxes and all other charges and expenses incurred, shall be made over to those persons entitled to receive them or, when this is not possible, held at their disposal for a specified period.

CHAPTER 4 DUTIES AND TAXES

A. ASSESSMENT, COLLECTION AND PAYMENT OF DUTIES AND TAXES

4.1. Standard

National legislation shall define the circumstances when liability to duties and taxes is incurred.

4.2. Standard

The time period within which the applicable duties and taxes are assessed shall be stipulated in national legislation. The assessment shall follow as soon as possible after the Goods declaration is lodged or the liability is otherwise incurred.

4.3. Standard

The factors on which the assessment of duties and taxes is based and the conditions under which they are determined shall be specified in national legislation.

4.4. Standard

The rates of duties and taxes shall be set out in official publications.

4.5. Standard

National legislation shall specify the point in time to be taken into consideration for the purpose of determining the rates of duties and taxes.

4.6. Standard

National legislation shall specify the methods that may be used to pay the duties and taxes.

4.7. Standard

National legislation shall specify the person(s) responsible for the payment of duties and taxes.

4.8. Standard

National legislation shall determine the due date and the place where payment is to be made.

4.9. Standard

When national legislation specifies that the due date may be after the release of the goods, that date shall be at least ten days after the release. No interest shall be charged for the period between the date of release and the due date.

4.10. Standard

National legislation shall specify the period within which the Customs may take legal action to collect duties and taxes not paid by the due date.

4.11. Standard

National legislation shall determine the rate of interest chargeable on amounts of duties and taxes that have not been paid by the due date and the conditions of application of such interest.

4.12. Standard

When the duties and taxes have been paid, a receipt constituting proof of payment shall be issued to the payer, unless there is other evidence constituting proof of payment.

4.13. Transitional Standard

National legislation shall specify a minimum value and/or a minimum amount of duties and taxes below which no duties and taxes will be collected.

4.14. Standard

If the Customs find that errors in the Goods declaration or in the assessment of the duties and taxes will cause or have caused the collection or recovery of an amount of duties and taxes less than that legally chargeable, they shall correct the errors and collect the amount underpaid. However, if the amount involved is less than the minimum amount specified in national legislation, the Customs shall not collect or recover that amount.

B. DEFERRED PAYMENT OF DUTIES AND TAXES

4.15. Standard

Where national legislation provides for the deferred payment of duties and taxes, it shall specify the conditions under which such facility is allowed.

4.16. Standard

Deferred payment shall be allowed without interest charges to the extent possible.

4.17. Standard

The period for deferred payment of duties and taxes shall be at least fourteen days.

C. REPAYMENT OF DUTIES AND TAXES

4.18. Standard

Repayment shall be granted where it is established that duties and taxes have been overcharged as a result of an error in their assessment.

4.19. Standard

Repayment shall be granted in respect of imported or exported goods which are found to have been defective or otherwise not in accordance with the agreed specifications at the time of importation or exportation and are returned either to the supplier or to another person designated by the supplier, subject to the following conditions:

- the goods have not been worked, repaired or used in the country of importation, and are re-exported within a reasonable time;
- the goods have not been worked, repaired or used in the country to which they were exported, and are re-imported within a reasonable time.

Use of the goods shall, however, not hinder the repayment if such use was indispensable to discover the defects or other circumstances which caused the reexportation or re-importation of the goods.

As an alternative to re-exportation or re-importation, the goods may be abandoned to the Revenue or destroyed or rendered commercially valueless under Customs control, as the Customs may decide. Such abandonment or destruction shall not entail any cost to the Revenue.

4.20. Transitional Standard

Where permission is given by the Customs for goods originally declared for a Customs procedure with payment of duties and taxes to be placed under another Customs procedure, repayment shall be made of any duties and taxes charged in excess of the amount due under the new procedure.

4.21. Standard

Decisions on claims for repayment shall be reached, and notified in writing to the persons concerned, without undue delay, and repayment of amounts overcharged shall be made as soon as possible after the verification of claims.

4.22. Standard

Where it is established by the Customs that the overcharge is a result of an error on the part of the Customs in assessing the duties and taxes, repayment shall be made as a matter of priority.

4.23. Standard

Where time limits are fixed beyond which claims for repayment will not be accepted, such limits shall be of sufficient duration to take account of the differing circumstances pertaining to each type of case in which repayment may be granted.

4.24. Standard

Repayment shall not be granted if the amount involved is less than the minimum amount specified in national legislation.

CHAPTER 5 SECURITY

5.1. Standard

National legislation shall enumerate the cases in which security is required and shall specify the forms in which security is to be provided.

5.2. Standard

The Customs shall determine the amount of security.

5.3. Standard

Any person required to provide security shall be allowed to choose any form of security provided that it is acceptable to the Customs.

5.4. Standard

Where national legislation provides, the Customs shall not require security when they are satisfied that an obligation to the Customs will be fulfilled.

5.5. Standard

When security is required to ensure that the obligations arising from a Customs procedure will be fulfilled, the Customs shall accept a general security, in particular from declarants who regularly declare goods at different offices in the Customs territory.

5.6. Standard

Where security is required, the amount of security to be provided shall be as low as possible and, in respect of the payment of duties and taxes, shall not exceed the amount potentially chargeable.

5.7. Standard

Where security has been furnished, it shall be discharged as soon as possible after the Customs are satisfied that the obligations under which the security was required have been duly fulfilled.

CHAPTER 6 CUSTOMS CONTROL

6.1. Standard

All goods, including means of transport, which enter or leave the Customs territory, regardless of whether they are liable to duties and taxes, shall be subject to Customs control.

6.2. Standard

Customs control shall be limited to that necessary to ensure compliance with the Customs law.

6.3. Standard

In the application of Customs control, the Customs shall use risk management.

6.4. Standard

The Customs shall use risk analysis to determine which persons and which goods, including means of transport, should be examined and the extent of the examination.

6.5. Standard

The Customs shall adopt a compliance measurement strategy to support risk management.

6.6. Standard

Customs control systems shall include audit-based controls.

6.7. Standard

The Customs shall seek to co-operate with other Customs administrations and seek to conclude mutual administrative assistance agreements to enhance Customs control.

6.8. Standard

The Customs shall seek to co-operate with the trade and seek to conclude Memoranda of Understanding to enhance Customs control.

6.9. Transitional Standard

The Customs shall use information technology and electronic commerce to the greatest possible extent to enhance Customs control.

6.10. Standard

The Customs shall evaluate traders' commercial systems where those systems have an impact on Customs operations to ensure compliance with Customs requirements.

CHAPTER 7 APPLICATION OF INFORMATION TECHNOLOGY

7.1. Standard

The Customs shall apply information technology to support Customs operations, where it is cost-effective and efficient for the Customs and for the trade. The Customs shall specify the conditions for its application.

7.2. Standard

When introducing computer applications, the Customs shall use relevant internationally accepted standards.

7.3. Standard

The introduction of information technology shall be carried out in consultation with all relevant parties directly affected, to the greatest extent possible.

7.4. Standard

New or revised national legislation shall provide for:

- electronic commerce methods as an alternative to paper-based documentary requirements;
- electronic as well as paper-based authentication methods;
- the right of the Customs to retain information for their own use and, as appropriate, to exchange such information with other Customs administrations and all other legally approved parties by means of electronic commerce techniques.

CHAPTER 8 RELATIONSHIP BETWEEN THE CUSTOMS AND THIRD PARTIES

8.1. Standard

Persons concerned shall have the choice of transacting business with the Customs either directly or by designating a third party to act on their behalf.

8.2. Standard

National legislation shall set out the conditions under which a person may act for and on behalf of another person in dealing with the Customs and shall lay down the liability of third parties to the Customs for duties and taxes and for any irregularities.

8.3. Standard

The Customs transactions where the person concerned elects to do business on his own account shall not be treated less favourably or be subject to more stringent requirements than those Customs transactions which are handled for the person concerned by a third party.

8.4. Standard

A person designated as a third party shall have the same rights as the person who designated him in those matters related to transacting business with the Customs.

8.5. Standard

The Customs shall provide for third parties to participate in their formal consultations with the trade.

8.6. Standard

The Customs shall specify the circumstances under which they are not prepared to transact business with a third party.

8.7. Standard

The Customs shall give written notification to the third party of a decision not to transact business.

CHAPTER 9 INFORMATION, DECISIONS AND RULINGS SUPPLIED BY THE CUSTOMS

A. INFORMATION OF GENERAL APPLICATION

9.1. Standard

The Customs shall ensure that all relevant information of general application pertaining to Customs law is readily available to any interested person.

9.2. Standard

When information that has been made available must be amended due to changes in Customs law, administrative arrangements or requirements, the Customs shall make the revised information readily available sufficiently in advance of the entry into force of the changes to enable interested persons to take account of them, unless advance notice is precluded.

9.3. Transitional Standard

The Customs shall use information technology to enhance the provision of information.

B. INFORMATION OF A SPECIFIC NATURE

9.4. Standard

At the request of the interested person, the Customs shall provide, as quickly and as accurately as possible, information relating to the specific matters raised by the interested person and pertaining to Customs law.

9.5. Standard

The Customs shall supply not only the information specifically requested but also any other pertinent information which they consider the interested person should be made aware of.

9.6. Standard

When the Customs supply information, they shall ensure that they do not divulge details of a private or confidential nature affecting the Customs or third parties unless such disclosure is required or authorized by national legislation.

9.7. Standard

When the Customs cannot supply information free of charge, any charge shall be limited to the approximate cost of the services rendered.

C. DECISIONS AND RULINGS

9.8. Standard

At the written request of the person concerned, the Customs shall notify their decision in writing within a period specified in national legislation. Where the decision is adverse to the person concerned, the reasons shall be given and the right of appeal advised.

9.9. Standard

The Customs shall issue binding rulings at the request of the interested person, provided that the Customs have all the information they deem necessary.

CHAPTER 10 APPEALS IN CUSTOMS MATTERS

A. RIGHT OF APPEAL

10.1. Standard

National legislation shall provide for a right of appeal in Customs matters.

10.2. Standard

Any person who is directly affected by a decision or omission of the Customs shall have a right of appeal.

10.3. Standard

The person directly affected by a decision or omission of the Customs shall be given, after having made a request to the Customs, the reasons for such decision or omission within a period specified in national legislation. This may or may not result in an appeal.

10.4. Standard

National legislation shall provide for the right of an initial appeal to the Customs.

10.5. Standard

Where an appeal to the Customs is dismissed, the appellant shall have the right of a further appeal to an authority independent of the Customs administration.

10.6. Standard

In the final instance, the appellant shall have the right of appeal to a judicial authority.

B. FORM AND GROUNDS OF APPEAL

10.7. Standard

An appeal shall be lodged in writing and shall state the grounds on which it is being made.

10.8. Standard

A time limit shall be fixed for the lodgement of an appeal against a decision of the Customs and it shall be such as to allow the appellant sufficient time to study the contested decision and to prepare an appeal.

10.9. Standard

Where an appeal is to the Customs they shall not, as a matter of course, require that any supporting evidence be lodged together with the appeal but shall, in appropriate circumstances, allow a reasonable time for the lodgement of such evidence.

C. CONSIDERATION OF APPEAL

10.10. Standard

The Customs shall give its ruling upon an appeal and written notice thereof to the appellant as soon as possible.

10.11. Standard

Where an appeal to the Customs is dismissed, the Customs shall set out the reasons therefor in writing and shall advise the appellant of his right to lodge any further appeal with an administrative or independent authority and of any time limit for the lodgement of such appeal.

10.12. Standard

Where an appeal is allowed, the Customs shall put their decision or the ruling of the independent or judicial authority into effect as soon as possible, except in cases where the Customs appeal against the ruling.

**PROTOKOL O IZMJENAMA I DOPUNAMA
MEDJUNARODNE KONVENCIJE O UPROŠĆAVANJU I USKLADJIVANJU CARINSKIH
POSTUPAKA**

(sačinjen 26. juna 1999. godine u Briselu)

Ugovorne strane Medjunarodne konvencije o uprošćavanju i uskladjivanju carinskih postupaka (sačinjena 18. maja 1973. godine u Kjotu i stupila na snagu 25. septembra 1974. godine), u daljem tekstu «Konvencija», koja je sačinjena pod pokroviteljstvom Savjeta za carinsku saradnju, u daljem tekstu «Savjet»;

Imajući u vidu da za dolje navedene ciljeve:

- otklanjanje razlika između carinskih postupaka i prakse koje ugovorne strane primjenjuju, a koje mogu nanijeti štetu medjunarodnoj trgovini i drugim oblicima medjunarodne razmjene;
- zadovoljenje potreba medjunarodne trgovine i carine za olakšavanje, uprošćavanje i uskladjivanje carinskih postupaka i prakse;
- obezbjedjenje odgovarajućih standarda carinske kontrole i
- pružanje mogućnosti carinskim organima da reaguju na važnije izmjene u poslovnim i administrativnim metodama i tehnikama,

Konvencija mora da se izmijeni i dopuni;

smatrajući, takodje, da izmijenjena i dopunjena Konvencija mora da:

- obezbijedi da osnovni principi takvog uprošćavanja i uskladjivanja budu obavezujući za ugovorne strane izmijenjene i dopunjene Konvencije;
- obezbijedi carinskim organima efikasne postupke uz odgovarajuće i efektivne metode kontrole;
- omogućiti dostizanje visokog nivoa uprošćenosti i uskladjenosti carinskih postupaka i prakse, što je jedan od osnovnih ciljeva Savjeta, i na taj način bitno doprinese olakšanju medjunarodne trgovine,

saglasile su se o sledećem:

Član 1.

Izmjene i dopune preambule i članova Konvencije date su u dodatku I uz ovaj protokol.

Član 2.

Prilozi uz Konvenciju zamjenjuju se Osnovnim prilogom, koji je dat dodatku II uz ovaj protokol i Posebnim prilogima, datim u dodatku III uz ovaj protokol.

Član 3.

1. Svaka ugovorna strana Konvencije ima pravo da prihvati obaveze iz ovog protokola, uključujući i iz dodatka I i II uz njega, putem:
 - (a) potpisivanja Protokola bez rezerve ratifikovanja,
 - (b) deponovanja instrumenata o ratifikaciji nakon potpisivanja Protokola koji podliježe ratifikaciji ili
 - (c) pristupanja Protokolu.
2. Ovaj protokol je otvoren za potpisivanje ugovornim stranama Konvencije do 30. juna 2000. godine u sjedištu Savjeta u Briselu. Nakon toga će biti otvoren za njihovo pristupanje.
3. Ovaj protokol, uključujući i dodatke I i II uz njega, stupa na snagu tri mjeseca nakon što 40 ugovornih strana potpiše ovaj protokol bez rezerve ratifikovanja ili deponuju instrumente o ratifikaciji ili pristupanju.
4. Nakon što 40 ugovornih strana izrazi saglasnost da, u skladu sa stavom 1, preuzimaju obaveze iz ovog protokola, svaka druga ugovorna strana Konvencije može da usvoji izmjene i dopune Konvencije samo ukoliko postane strana ovog protokola. Za tu ugovornu stranu ovaj protokol stupa na snagu u roku od tri mjeseca nakon što ona potpiše Protokol bez rezerve ratifikovanja ili deponuje instrumente o ratifikaciji ili pristupanju.

Član 4.

Svaka ugovorna strana može, prilikom prihvatanja obaveza iz Protokola, da usvoji neki od Posebnih priloga ili neku od njegovih glava, navedenih u dodatku III uz ovaj protokol i da obavijesti generalnog sekretara Savjeta o prihvatanju, kao i o preporučenoj praksi na koju stavlja rezervu.

Član 5.

Poslije stupanja na snagu ovog protokola, generalni sekretar Savjeta neće prihvatiti nikakve instrumente o ratifikaciji ili pristupanju Konvenciji.

Član 6.

Ovaj protokol i njegovi dodaci u potpunosti zamjenjuju Konvenciju u odnosima izmedju ugovornih strana.

Član 7.

Depozitar ovog protokola je generalni sekretar Savjeta, koji će obavljati funkcije koje se navode u članu 19, dodatka I uz ovaj protokol.

Član 8.

Za ugovorne strane Konvencije, ovaj protokol je otvoren za potpisivanje od 26. juna 1999. godine u sjedištu Savjeta u Briselu.

Član 9.

U skladu sa članom 102. Povelje Ujedinjenih nacija, ovaj protokol i njegovi dodaci biće registrovani u Sekretarijatu Ujedinjenih nacija na zahtjev generalnog sekretara Savjeta.

U potvrdu čega su dolje potpisani, koji su za to propisno ovlašćeni, potpisali ovaj protokol.

Sačinjeno 26. juna 1999. godine u Briselu, na engleskom jeziku i na francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna, u jednom originalu, koji se deponuje kod generalnog sekretara Savjeta, a koji će ovjerene kopije dostaviti svim subjektima navedenim u stavu 1 člana 8 dodatka I uz ovaj protokol.

D O D A T A K I

MEDJUNARODNA KONVENCIJA O UPROŠĆAVANJU I USKLADJIVANJU CARINSKIH POSTUPAKA

(izmijenjena i dopunjena)

PREAMBULA

Ugovorne strane ove Konvencije, koja je sačinjena pod pokroviteljstvom Savjeta za carinsku saradnju;

u cilju otklanjanja razlika u carinskim postupcima i praksi izmedju ugovornih strana, koje mogu da nanesu štetu međunarodnoj trgovini i drugim oblicima međunarodne razmjene;

u želji da, uprošćavanjem i uskladjivanjem carinskih postupaka i prakse, kao i unapredjenjem međunarodne saradnje, efikasno doprinesu razvoju takve trgovine i razmjene;

ocjenjujući da se značajne prednosti, koje proističu iz olakšica u međunarodnoj trgovini, mogu ostvariti bez štete po odgovarajuće propise carinske kontrole;

priznajući da takvo uprošćavanje i uskladjivanje može da se ostvari naročito primjenom sledećih principa:

- primjena programa za stalno unapredjenje i povećanje efikasnosti carinskih postupaka i praksi;
- primjena carinskih postupaka i praksi na predvidiv, dosledan i transparentan način;

- pružanje zainteresovanim stranama svih neophodnih informacija u vezi sa carinskim zakonima, propisima, administrativnim smjernicama, postupcima i praksama;
- usvajanje savremenih metoda rada, kao što su kontrola na osnovu upravljanja rizikom i putem revizije i najpraktičnije korišćenje informacione tehnologije;
- saradnja, kad god je to moguće, sa drugim nacionalnim organima, drugim carinskim upravama i trgovinskim zajednicama;
- primjena odgovarajućih međunarodnih standarda;
- obezbjeđivanje neometanog pristupa zainteresovanim stranama u procesima upravne i sudske revizije;

ubijedjene da će jedan međunarodni instrument, koji je zasnovan na gore navedenim ciljevima i principima, za koje su se ugovorne strane obavezale da će ih poštovati, pružiti visok stepen uprošćavanja i uskladjivanja carinskih postupaka i praksi, što je jedan od osnovnih ciljeva Savjeta za carinsku saradnju, i da će na taj način doprinijeti olakšavanju međunarodne trgovine,

saglasile su se o sledećem:

GLAVA I

Definicije

Član 1.

U smislu ove konvencije:

- A. **«standard»** je odredba, čija se primjena smatra neophodnom za postizanje uskladenosti i uprošćenosti carinskih postupaka i praksi;
- B. **«standard sa prelaznim rokom»** je standard Opšteg priloga, za koji je dozvoljen duži rok za početak primjene;
- C. **«preporučena praksa»** je neka odredba Posebnog priloga koja pomaže da se postigne uskladenost i pojednostavljenost carinskih postupaka i praksi i čija je šira primjena poželjna;
- D. **«nacionalno zakonodavstvo»** su zakonodavni, normativno-pravni i drugi akti nadležnih organa ugovornih strana, koji se primjenjuju na teritoriji te ugovorne strane, uključujući i međunarodne ugovore koji su na snazi u toj ugovornoj strani;
- E. **«Opšti prilog»** je niz odredaba, koje se primjenjuju na sve carinske postupke i prakse, na koje se ova konvencija odnosi;
- F. **«Posebni prilog»** je niz odredaba koje se primjenjuju na jedan ili više carinskih postupaka i praksi, na koje se odnosi ova konvencija;
- G. **«smjernice»** su niz objašnjenja odredaba iz Opšteg priloga, Posebnih priloga i njihovih glava, u kojima je navedeno nekoliko mogućnosti primjene standarda, standarda sa prelaznim rokom i preporučenih praksi i, naročito, koji opisuju najbolje prakse i primjere koji se preporučuju radi većih olakšica;
- H. **«Stalni tehnički odbor»** je Stalni tehnički odbor Savjeta;
- I. **«Savjet»** je organizacija ustanovljena na osnovu Konvencije o stvaranju Savjeta za carinsku saradnju koja je sačinjena u Briselu 15. decembra 1950. godine;
- J. **«carinska ili ekonomska unija»** je unija koju su osnovale i u čijem sastavu su države, koja ima nadležnost da donosi svoje propise u vezi sa pitanjima koja su propisana ovom konvencijom, a koja su obavezujuća za te države i ima ovlašćenje da, u skladu sa svojim unutrašnjim postupcima, donosi odluku o potpisivanju, ratifikaciji ili pristupanju ovoj konvenciji.

GLAVA II

OBLAST PRIMJENE I SADRŽAJ KONVENCIJE

Član 2.

Oblast primjene Konvencije

Svaka ugovorna strana se obavezuje da će raditi na uprošćavanju i uskladjivanju carinskih postupaka i da će se u tom cilju, a u skladu sa odredbama ove konvencije, pridržavati standarda, standarda sa prelaznim rokom i preporučene prakse, koji su navedeni u prilogima uz ovu konvenciju. Međutim, ugovornu stranu ništa ne sprečava u tome da odobri olakšice veće od onih koje su predviđene ovom konvencijom, a svakoj ugovornoj strani se preporučuje da, u mjeri u kojoj je to moguće, odobri veće olakšice.

Član 3.

Odredbe ove konvencije ne isključuju primjenu zabrana ili ograničenja koje proističu iz nacionalnog zakonodavstva, a odnose se na robu koja podliježe carinskoj kontroli.

Član 4.

Sadržaj Konvencije

1. Konvencija se sastoji od osnovnog teksta, Opšteg priloga i Posebnih priloga.
2. Opšti prilog i svaki Posebni prilog uz ovu konvenciju sastoji se, u načelu od glava, na koje se dijeli odgovarajući prilog, i koje se sastoje od:
 - A. definicija i
 - B. standarda, od kojih su neki u Opštem prilogu, standardi sa prelaznim rokom.
3. Svaki Poseban prilog sadrži i preporučene prakse.
4. Uz svaki prilog nalaze se snjernice, koje nijesu obavezujuće za ugovorne strane.

Član 5.

Za potrebe ove konvencije, svaki Poseban prilog (prilozi) ili svaka njegova glava (glave) koji obavezuju ugovorne strane, smatraju se sastavnim djelovima ove konvencije i svako pozivanje na Konvenciju u vezi sa tom ugovornom stranom smatra se ujedno i pozivanje na taj prilog (priloge) ili glavu (glave).

GLAVA III

UPRAVLJANJE SPROVODJENJEM KONVENCIJE

Član 6.

Upravni odbor

1. U cilju razmatranja sprovođenja Konvencije, svih mjera za njeno jedinstveno tumačenje i primjenu, kao i predloženih izmjena i dopuna, ustanoviće se Upravni odbor.
2. Članovi Upravnog odbora biće ugovorne strane.
3. Nadležna uprava svakog subjekta koji, u skladu sa članom 8. ove konvencije, ima pravo da postane ugovorna strana Konvencije, ili bilo koje članice Svjetske trgovinske organizacije, ima pravo da prisustvuje zasjedanjima Upravnog odbora, kao posmatrač. Odlukom Savjeta određiće se status i prava takvih posmatrača. Gore navedena prava ne mogu se ostvariti prije nego što odluka stupi na snagu.
4. Upravni odbor može da pozove predstavnike međunarodnih vladinih i nevladinih organizacija da prisustvuju zasjedanjima Upravnog odbora, u svojstvu posmatrača.
5. Upravni odbor:
 - A. Preporučuje se ugovornim stranama:
 - I izmjene i dopune osnovnog teksta ove konvencije;
 - II izmjene i dopune Opšteg priloga, Posebnih priloga i njihovih glava, kao i unošenje novih glava u Opšti prilog i
 - III unošenje novih Posebnih priloga, kao i novih glava u posebne priloge;
 - B. može da donese odluku o izmjeni i dopuni preporučenih praksi ili o unošenju novih preporučenih praksi u posebne priloge ili njihove glave, u skladu sa članom 16. ove konvencije;
 - C. razmatra primjenu odredaba ove konvencije, u skladu sa članom 13. stav 4. ove konvencije;
 - D. vrši reviziju i ažurira tekst smjernica;
 - E. razmatra sva druga pitanja od značaja za ovu konvenciju;
 - F. obavještava Stalni tehnički odbor i Savjet o svojim odlukama.
6. Nadležne administracije ugovornih strana dostavljaju generalnom sekretaru Savjeta prijedloge koji se odnose na stav 5(a), (b), (c) i (d) ovog člana, uz navođenje razloga za to, zajedno sa zahtjevom da se isti uvrste u dnevni red zasjedanja Upravnog odbora. Generalni sekretar Savjeta obavještava o prijedlozima nadležne administracije ugovornih strana i posmatrača navedene u stavu 2, 3 i 4 ovog člana.
7. Upravni odbor se sastaje najmanje jednom godišnje. Odbor svake godine bira predsjednika i podpredsjednika. Generalni sekretar Savjeta dostavlja nadležnim upravama ugovornih strana i posmatračima, navedenim u stavu 2, 3 i 4 ovog člana,

poziv za učestvovanje u zasijedanju i nacrt dnevnog reda, najkasnije šest nedjelja prije zasijedanja Upravnog odbora.

8. Ako odluka ne može da se donese konsenzusom, o pitanjima koja su predmet razmatranja Upravnog odbora, odlučiće se glasanjem prisutnih ugovornih strana. Za donošenje odluka po pitanjima predviđenim stavom 5 (a), (b) i (c) ovog člana, potrebna je dvotrećinska većina učesnika zasijedanja sa pravom glasa. Za ostala pitanja, odluke Upravnog odbora se donose većinom glasova.
9. Kada se primjenjuju odredbe člana 8. stav 5. ove konvencije, carinske ili ekonomske unije, koje su ugovorne strane, imaju prilikom glasanja samo broj glasova koji je jednak ukupnom broju glasova koji je dodijeljen njihovim članicama koje su ugovorne strane.
10. Prije završetka zasijedanja Upravni odbor usvaja izvještaj. Izvještaj se dostavlja Savjetu i svim ugovornim stranama, kao i posmatračima, navedenim u stavu 2, 3 i 4.
11. Ako ovim članom nijesu predviđene odgovarajuće odredbe, primijenit će se Poslovnik o radu Savjeta, osim ako Upravni odbor ne odluči na drugi način.

Član 7.

U Upravnom odboru, odvojeno će se glasati za svaki Poseban prilog i za svaku glavu Posebnog priloga.

- A. Svaka ugovorna strana ima pravo da glasa o pitanjima koja se odnose na tumačenje, primjenu ili na izmjene i dopune osnovnog teksta i Opšteg priloga Konvencije.
- B. O pitanjima koja se odnose na Poseban prilog ili na glavu tog Posebnog priloga, koji su već na snazi, pravo da glasaju imaju samo one ugovorne strane koje su usvojile taj Poseban prilog ili njegovu glavu;
- C. Svaka ugovorna strana ima pravo da glasa u vezi nacrtu novih Posebnih priloga ili novih glava jednog Posebnog priloga.

GLAVA IV

UGOVORNE STRANE

Član 8.

Ratifikovanje Konvencije

1. Svaka članica Savjeta i svaka članica Ujedinjenih nacija ili članica njenih specijalizovanih agencija može da postane ugovorna strana u ovoj konvenciji putem:
 - A. Potpisivanja Konvencije bez rezerve ratifikovanja;
 - B. deponovanja instrumenta o ratifikaciji nakon potpisivanja Konvencije koja podliježe ratifikaciji; ili
 - C. pristupanja Konvenciji.

2. Ova konvencija je otvorena za potpisivanje članicama navedenim u stavu 1. ovog člana, do 30. juna 1974. godine u sjedištu Savjeta u Briselu. Nakon toga će biti otvorena za njihovo pristupanje Konvenciji.
3. Svaka ugovorna strana naznačiće prilikom potpisivanja, ratifikovanja ili pristupanja ovoj konvenciji, koji od Posebnih priloga ili koju od njegovih glava, koje prihvata. Ona može naknadno da obavijesti depozitara da prihvata još jedan ili više Posebnih priloga ili njegovih glava.
4. Ugovorne strane koje usvoje neki novi Poseban prilog ili novu glavu nekog Posebnog priloga, obavijestiće o tome depozitara saglasno stavu 3. ovog člana.
5. (a) Svaka carinska ili ekonomska unija može da postane ugovorna strana ove konvencije u skladu sa stavom 1, 2 i 3. ovog člana. Takva carinska ili ekonomska unija obavijestiće depozitara o svojim ovlašćenjima u odnosu na pitanja koja se uređuju ovom konvencijom. Takva carinska ili ekonomska unija obavijestiće, takodje, depozitara i o svakoj suštinskoj izmjeni okvira svojih ovlašćenja.

(b) Carinska ili ekonomska unija, koja je ugovorna strana ove konvencije, u vezi sa pitanjima koja su u njenoj nadležnosti, prihvata, u svoje ime, prava i postaje obavezna u onoj mjeri u kojoj Konvencija pruža prava i nalaže obaveze na članice takve unije, koje su ugovorne strane ove konvencije. U tom slučaju članice takve unije nemaju pravo da individualno koriste ta prava, uključujući i pravo glasa.

Član 9.

1. Svaka ugovorna strana koja ratifikuje ovu konvenciju ili joj pristupi, prihvata obaveze koje proističu iz izmjena i dopuna ove konvencije, uključujući i Opšti prilog, a koje su stupile na snagu na dan kada je ta ugovorna strana deponovala instrumente o ratifikaciji ili pristupanju.
2. Svaka ugovorna strana koja prihvati jedan Poseban prilog ili njegovu glavu, prihvata obaveze koje proističu iz izmjena i dopuna standarda koji se nalaze u tom posebnom prilogu ili njegovoj glavi, a koje su stupile na snagu na dan kada je ugovorna strana obavijestila depozitara o njihovom prihvatanju. Svaka ugovorna strana koja prihvati jedan Poseban prilog ili njegovu glavu, prihvata i obaveze koje proističu iz svake izmjene i dopune preporučene prakse, sadržane u tom posebnom prilogu ili njegovoj glavi, a koje su stupile na snagu na dan kada je ugovorna strana obavijestila depozitara o njihovom prihvatanju, osim ako nije stavila rezervu na jednu ili više preporučenih praksi, u skladu sa članom 12 ove konvencije.

Član 10.

Primjena Konvencije

1. Svaka ugovorna strana može, u vrijeme potpisivanja ove konvencije, bez rezerve ratifikovanja ili deponovanja instrumenata o ratifikaciji ili pristupanju ili u svako vrijeme poslije toga, izjaviti, putem pismenog obavještenja upućenog depozitaru, da ovu konvenciju proširuje na sve ili na pojedine teritorije za čije je međunarodne odnose ona odgovorna. Takvo obavještenje stupa na snagu tri mjeseca od dana kada depozitar primi obavještenje. Ova konvencija se, međutim, neće primjenjivati na teritorijama naznačenim u obavještenju, sve dok konvencija ne stupi na snagu za tu ugovornu stranu.

2. Svaka ugovorna strana koja je dostavila obavještenje u skladu sa stavom 1. ovog člana, da proširuje ovu konvenciju na svaku teritoriju za čije je međunarodne odnose ona odgovorna, može, u skladu sa postupkom iz člana 19. ove konvencije, da obavijesti depozitara da se Konvencija neće više primjenjivati na teritoriji o kojoj je riječ.

Član 11.

U svrhe primjene ove konvencije, carinska ili ekonomska unija koja je ugovorna strana, obavijestiti Generalnog sekretara Savjeta, o teritorijama koje su u sastavu te carinske ili ekonomske unije i te teritorije će se smatrati jednom jedinstvenom teritorijom.

Član 12.

Prihvatanje odredaba i stavljanje rezervi

1. Opšti prilog je obavezujući za sve ugovorne strane.
2. Ugovorna strana može da prihvati jedan ili više Posebnih priloga ili jednu ili više njegovih glava. Ugovorna strana koja prihvati neki Poseban prilog ili njegovu glavu (glave) smatra se da je preuzela obavezu za primjenu svih standarda koji su u njoj sadržani. Ugovorna strana koja prihvati jedan Poseban prilog ili njegovu glavu (glave) smatra se da je preuzela obavezu za primjenu svih preporučenih praksi koje su sadržane u njemu, osim ukoliko u vrijeme prihvatanja ili u bilo koje vrijeme poslije prihvatanja, ne obavijesti depozitara o preporučenoj praksi (preporučenim praksama). Svaka ugovorna strana koja je stavila rezerve, može iste da povuče, u cjelini ili djelimično, u bilo koje vrijeme, obavještavajući depozitara i naznačavajući datum od kada to povlačenje stupa na snagu.
3. Svaka ugovorna strana koju obaveže neki od Posebnih priloga ili njegova glava (glave), preispitaće mogućnost da povuče neku rezervu koju je, u skladu sa stavom 2. ovog člana, stavila na preporučene prakse i o rezultatima te revizije obavijestiti Generalnog sekretara Savjeta, na kraju svakog trogodišnjeg perioda, koji počinje da teče od dana kada je, za tu ugovornu stranu, Konvencija stupila na snagu, uz navođenje odredaba svog nacionalnog zakonodavstva koje su, po njenom mišljenju, u suprotnosti sa povlačenjem rezervi.

Član 13.

Primjena odredaba

1. Svaka ugovorna strana primijenit će standarde iz Opšteg priloga i iz Posebnog (Posebnih) priloga ili iz njegove (ih) glave (a) koje je prihvatila, u roku od 36 mjeseci poslije stupanja na snagu za tu ugovornu stranu tog priloga (tih priloga) ili glave (glava).
2. Svaka ugovorna strana primijenit će standarde sa prelaznim rokom iz Opšteg priloga, u roku od 60 mjeseci od dana kada je Opšti prilog stupio na snagu za tu ugovornu stranu.
3. Svaka ugovorna strana primijenit će preporučene prakse iz Posebnog (ih) priloga ili njegove (ih) glave (a), koje je prihvatila, u roku od 36 mjeseci poslije stupanja na snagu tog Posebnog (ih) priloga i njegove (ih) glave (glava) za tu ugovornu stranu, osim ukoliko nije stavila rezerve na jednu ili više preporučenih praksi.

4. (a) U slučaju da rokovi predviđeni odredbama stava 1 ili 2. ovog člana, nijesu dovoljni da ugovorna strana počne sa primjenom Opšteg priloga, ta ugovorna strana može, prije isteka roka koji je naveden u stavu 1 i 2. ovog člana, da zatraži od Upravnog odbora, produženje roka. U zahtjevu za produženje roka, ugovorna strana navodi za koju odredbu (odredbe) Opšteg priloga traži produženje, kao i razloge za to.

(b) U izuzetnim okolnostima, Upravni odbor može da odobri produženje roka. U odluci Upravnog odbora, kojom se odobrava produženje roka, mora da se navede koje su to izuzetne okolnosti zbog kojih je odluka donijeta, a produženi rok, u svakom slučaju, ne može da bude duži od jedne godine. Po isteku produženog roka, ugovorna strana će obavijestiti depozitara o primjeni odredaba za koje je produženje bilo odobreno.

Član 14.

Rješavanje sporova

1. Svaki spor između dvije ili više ugovornih strana, u vezi sa tumačenjem ili primjenom ove konvencije, rješava se, po mogućnosti, putem međusobnih pregovora.
2. Svaki spor koji se ne riješi putem pregovora, ugovorne strane u sporu iznose pred Upravni odbor, koji razmatra spor i daje preporuke za njegovo rješavanje.
3. Ugovorne strane u sporu mogu unaprijed da se saglase da će preporuke Upravnog odbora prihvatiti kao obavezujuće.

Član 15.

Izmjene i dopune Konvencije

1. Generalni sekretar Savjeta dostavlja svim ugovornim stranama, kao i onim članicama Savjeta, koje nijesu ugovorne strane, tekst svake izmjene i dopune, koju je Upravni odbor, u skladu sa članom 6. stav 5. tačka (a)(i) i (ii), preporučio ugovornim stranama.
2. Izmjene i dopune osnovnog teksta Konvencije stupaju na snagu za sve ugovorne strane, dvanaest mjeseci pošto su ugovorne strane, koje su prisustvovalе zasijedanju Upravnog odbora, na kome su izmjene i dopune preporučene, deponovale instrumente o prihvatanju, pod uslovom da, u roku od dvanaest mjeseci od datuma kada su izmjene i dopune dostavljene, ni jedna ugovorna strana ne podnese prigovor.
3. Preporučena izmjena i dopuna Opšteg priloga ili Posebnih priloga ili njihovih glava, smatra se prihvaćenom, po isteku šest mjeseci od dana kada je preporučena izmjena i dopuna dostavljena ugovornim stranama, pod uslovom da:
 - A. ni jedna ugovorna strana ne podnese prigovor ili u slučaju nekog Posebnog priloga ili glave, ni jedna ugovorna strana koju taj Poseban prilog ili glava obavezuje, ne podnese prigovor;
 - B. ni jedna ugovorna strana ne obavijesti Generalnog sekretara Savjeta, da ima namjeru da prihvati preporučenu izmjenu i dopunu, ali da još nijesu ispunjeni neophodni uslovi za prihvatanje takve izmjene i dopune.

4. Ako jedna ugovorna strana dostavi Generalnom sekretaru Savjeta, obavještenje u skladu sa stavom 3 (b) ovog člana, ona može, prije nego što obavijesti Generalnog sekretara Savjeta o prihvatanju preporučene izmjene i dopune, da, u roku od osamnaest mjeseci neposredno poslije isteka šestomjesečnog perioda navedenog u stavu 3. ovog člana, podnese prigovor na tu izmjenu i dopunu.
5. Ako je prigovor na preporučenu izmjenu i dopunu, dat u skladu sa rokovima navedenim u stavu 3 (a) ili 4 ovog člana, smatra se da izmjena i dopuna nije prihvaćena i neće imati dejstvo.
6. Ako je bilo koja ugovorna strana dostavila obavještenje u skladu sa stavom 3 (b) ovog člana, smatraće se da je izmjena i dopuna prihvaćena, jednog od sljedeća dva datuma koji prvi nastupa:
 - A. od datuma kada su sve ugovorne strane koje su dostavile takvo obavještenje, obavijestile Generalnog sekretara Savjeta, o prihvatanju preporučene izmjene i dopune, pod uslovom da se, ukoliko su sva obavještenja o prihvatanju, dostavljena prije isteka šestomjesečnog perioda navedenog u stavu 3. ovog člana, taj datum uzima kao datum isteka navedenog šestomjesečnog perioda;
 - B. od datuma isteka osamnaestomjesečnog perioda, naznačenog u stavu 4. ovog člana.
7. Svaka izmjena i dopuna Opšteg priloga ili Posebnih priloga ili njegovih glava, koja se smatra prihvaćenom, stupa na snagu, šest mjeseci od dana prihvatanja ili ako je u preporučenoj izmjeni i dopuni određen drugi rok, po isteku tog roka, računajući od datuma kada je ta izmjena i dopuna prihvaćena.
8. Generalni sekretar Savjeta, u što kraćem roku, obavještava ugovorne strane u ovoj konvenciji, o svakom prigovoru na preporučenu izmjenu i dopunu, koji je dat, u skladu sa stavom 3 (a) i svakom obavještenju, primljenom u skladu sa stavom 3 (b) ovog člana. Generalni sekretar Savjeta, zatim, obavještava ugovorne strane o tome da li jedna ili više ugovornih strana, koje su dostavile takvo obavještenje, stavljaju prigovor na preporučenu izmjenu i dopunu ili je prihvataju.

Član 16.

1. Nezavisno od postupka o izmjenama i dopunama, koji je propisan u članu 15 ove konvencije, donijeti odluku o izmjenama i dopunama svake preporučene prakse ili o uvođenju nove preporučene prakse u svakom posebnom prilogu ili njegovoj glavi. Generalni sekretar Savjeta poziva svaku ugovornu stranu da učestvuje u vijećanjima Upravnog odbora. Tekst svake izmjene i dopune ili nove preporučene prakse, o kojoj je na taj način odlučeno, Generalni sekretar Savjeta dostavlja ugovornim stranama i onim članicama Savjeta koje nijesu ugovorne strane u ovoj konvenciji.
2. Izmjene i dopune ili uvedene nove preporučene prakse, donijete na osnovu stava 1. ovog člana, stupaju na snagu šest mjeseci od dana kada ih Generalni sekretar Savjeta, dostavi. Svaka ugovorna strana koju obavezuje neki Posebni prilog ili njegova glava, koji podliježu takvim izmjenama, smatra sa da je prihvatila te izmjene i dopune ili uvedene nove preporučene prakse, ako nije stavila razervu, shodno postupku iz člana 12. ove konvencije.

Član 17.

Rok važnosti

1. Ova konvencija je zaključena na neodređeno vrijeme, međutim, svaka ugovorna strana može da, u skladu sa članom 18. ove konvencije, otkáže Konvenciju, u bilo koje vrijeme nakon njenog stupanja na snagu.
2. Obavještenje o otkazivanju se dostavlja u pisanom obliku i deponuje se kod depozitara.
3. Otkazivanje stupa na snagu šest mjeseci od dana kada depozitar primi instrumente o otkazivanju.
4. Odredbe iz stava 2. i 3. ovog člana, primjenjuju se i u pogledu Posebnih priloga ili njegovih glava, a svaka ugovorna strana može, u bilo koje vrijeme poslije njihovog stupanja na snagu, da povuče odluku o njihovom prihvatanju.
5. Svaka ugovorna strana koja povuče odluku o prihvatanju Opšteg priloga, smatra se da otkazuje Konvenciju. U tom slučaju, primjenjuju se i odredbe stava 2. i 3. ovog člana.

GLAVA V

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 18.

Stupanje na snagu Konvencije

1. Ova konvencija stupa na snagu tri mjeseca od dana kada pet subjekata, od onih koji su navedeni u stavu 1. i 5. člana 8 ove konvencije, potpiše Konvenciju, bez rezerve ratifikovanja ili deponuju instrumente o ratifikaciji ili pristupanju.
2. Za svaku ugovornu stranu, ova konvencija stupa na snagu tri mjeseca od dana kada je postala ugovorna strana, u skladu sa odredbama člana 8.
3. Svaki Poseban prilog uz ovu konvenciju ili njegova glava, stupaju na snagu tri mjeseca nakon prihvatanja tog Posebnog priloga ili te glave od strane pet ugovornih strana.
4. Pošto neki poseban prilog ili njegova glava, stupi na snagu, u skladu sa odredbama stava 3. ovog člana, taj poseban prilog ili njegova glava, stupaju na snagu za svaku ugovornu stranu, tri mjeseca od dana kada je ta ugovorna strana obavijestila o svom prihvatanju. Međutim, ni jedan poseban prilog ili njegova glava, neće stupiti na snagu za ugovornu stranu, sve dok ova konvencija ne stupi na snagu, za tu ugovornu stranu.

Član 19.

Depozitar Konvencije

1. Ova konvencija, svi potpisi, sa ili bez rezerve ratifikovanja i svi instrumenti o ratifikaciji ili pristupanju, deponovaće se kod Generalnog sekretara Savjeta.

2. Depozitar:

- A. prima i čuva originale tekstova konvencije;
 - B. priprema ovjerene kopije originala ove konvencije i dostavlja ih ugovornim stranama i onim članicama Savjeta, koje nijesu ugovorne strane, kao i Generalnom sekretaru Ujedinjenih Nacija;
 - C. prima sve potpise sa ili bez rezerve ratifikovanja, o ratifikaciji ili pristupanju ovoj konvenciji i čuva sve instrumente, saopštenja i obavještenja koja se odnose na ovu konvenciju;
 - D. provjerava da li je potpis ili instrument, notifikacija i obavještenja koja se odnose na ovu konvenciju, u propisanoj formi i po potrebi, o tom pitanju obavještava zainteresovanu ugovornu stranu.
 - E. obavještava ugovorne strane, članice Savjeta koje nijesu ugovorne strane i Generalnog sekretara Ujedinjenih Nacija, o:
 - potpisivanju, ratifikovanju, pristupanju i prihvatanju priloga i glava, u skladu sa članom 8 ove konvencije;
 - novim glavama Opšteg priloga i novim Posebnim priložima ili njihovim glavama, za koje Upravni odbor odluči da preporuči da se unesu u ovu konvenciju;
 - datumu stupanja na snagu ove konvencije, Opšteg priloga i svakog Posebnog priloga ili njegove glave, u skladu sa odredbama člana 18. ove konvencije;
 - obavještenjima primljenim u skladu sa članom 8, 10, 11, 12 i 13. ove konvencije;
 - obavještenjima ugovornih strana o povlačenju prihvatanja priloga/glava;
 - otkazivanjima u skladu sa članom 17. ove konvencije;
 - svakoj izmjeni i dopuni koja je prihvaćena u skladu sa članom 15. ove konvencije i o datumu njenog stupanja na snagu.
3. Ako dođe do nesporazuma između jedne ugovorne strane i depozitara, oko obavljanja funkcije depozitara, depozitar ili ta ugovorna strana, izniće pitanje pred druge ugovorne strane potpisnice ili u zavisnosti od okolnosti, pred Upravni odbor ili Savjet.

Član 20

Registrovanje i vjerodostojnost teksta

U skladu sa članom 102 Povelje Ujedinjenih Nacija, ova konvencija biće registrovana u Sekretarijatu Ujedinjenih Nacija, na zahtjev Generalnog sekretara Savjeta.

U potvrdu čega su dolje potpisani, koji su za to propisno ovlašćeni, potpisali ovu konvenciju.

Sačinjeno u Kjotou, 18. maja 1973. godine, na engleskom jeziku i na francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna, u jednom originalu, koji se deponuje kod Generalnog sekretara Savjeta, a koji će ovjerene kopije dostaviti svim subjektima navedenim u stavu 1. člana 8. ove konvencije.

DODATAK II

OPŠTI PRILOG

OPŠTI PRILOG

SADRŽAJ

GLAVA 1.	OPŠTI PRINCIPI.....
GLAVA 2.	DEFINICIJE.....
GLAVA 3.	CARINJENJE I DRUGE CARINSKE FORMALNOSTI.....
GLAVA 4.	DAŽBINE I TAKSE... .. A. UTVRĐIVANJE, NAPLATA I PLAĆANJE DAŽBINA I TAKSA B. ODLAGANJE PLAĆANJA DAŽBINA I TAKSA C. POVRAĆAJ DAŽBINA I TAKSA
GLAVA 5.	OBEZBJEĐENJE PLAĆANJA.....
GLAVA 6.	CARINSKA KONTROLA.. ..
GLAVA 7.	PRIMJENA INFORMACIONE TEHNOLOGIJE.....
GLAVA 8.	ODNOS IZMEĐU CARINSKIH ORGANA I TREĆIH LICA.....
GLAVA 9.	INFORMACIJE, ODLUKE I MIŠLJENJA KOJE DONOSI CARINA A. INFORMACIJE OPŠTEG KARAKTERA B. POSEBNE INFORMACIJE C. ODLUKE I MIŠLJENJA
GLAVA 10.	ŽALBE PO CARINSKIM PITANJIMA..... A. PRAVO NA IZJAVU ŽALBE B. FORMA I OSNOVE ZA IZJAVU ŽALBE C. RAZMATRANJE ŽALBE

GLAVA 1.

OPŠTI PRINCIPI

1.1. Standard

Definicije pojmova, standardi i standardi sa prelaznim rokom u ovom prilogu, odnose se na carinske postupke i praksu, navedenu u ovom prilogu i ukoliko može da se primijeni, na postupke i praksu, navedenu u Posebnim prilogima

1.2. Standard

Uslovi koji bi trebalo da budu ispunjeni i carinske formalnosti koje bi trebalo da se obave za primjenu postupaka i praksi iz ovog priloga i iz Posebnih priloga, propisuju se nacionalnim zakonodavstvom i trebalo bi da budu što jednostavniji.

1.3. Standard

Carina uvodi i održava zvanične konsultantske odnose sa učesnicama u trgovini, radi razvijanja saradnje i olakšanja njihovog učešća u uvođenju najefikasnijih načina rada, u skladu sa nacionalnim zakonodavstvom i međunarodnim sporazumima.

GLAVA 2.

DEFINICIJE

Pojedini pojmovi, u smislu priloga ove konvencije, imaju sljedeća značenja:

- E1./ F23. **«žalba»** je radnja kojom lice na koje se neposredno odnosi odluka ili propust carinskih organa i koje se time smatra oštećenim, traži obeštećenje pred nadležnim organom;
- E2./ F19. **«utvrđivanje dažbina i taksa»** je utvrđivanje iznosa dažbina i taksa koje bi trebalo da se plate;
- E3./ F4. **«kontrola putem revizije»** su mjere koje pomažu carinskim organima da se, provjerom odgovarajućih knjiga, zapisa, poslovnih sistema i komercijalnih podataka, koji se nalaze kod zainteresovanog lica, uvjere u ispravnost i vjerodostojnost popunjenih deklaracija;
- E4./ F15. **«provjera deklaracije za robu»** je radnja koju vrše carinski organi, da bi se uvjerili da li je deklaracija za robu popunjena na propisan način i da li prateća dokumenta odgovaraju propisanim uslovima;

- E5./ F9. **«carinjenje»** je obavljanje carinskih formalnosti koje su neophodne za puštanje robe u slobodan promet, za izvoz robe ili za stavljanje robe u neki drugi carinski postupak;
- E6./ F10. **«carinski organ»** je organ vlade, koji je nadležan za primjenu carinskih propisa i za naplatu dažbina i poreza i koji je, takođe, nadležan za primjenu drugih zakona i propisa, koji se odnose na uvoz, kretanje ili smještaj robe;
- E7./ F3. **«carinska kontrola»** su mjere koje preduzimaju carinski organi da bi se obezbijedila usaglašenost sa carinskim propisima;
- E8./ F11. **«carinske dažbine»** su dažbine propisane Carinskom tarifom, koje se primjenjuju na robu koja ulazi u carinsko područje ili izlazi iz tog područja;
- E9./ F16. **«carinske formalnosti»** su radnje koje moraju da obave zainteresovana lica i carinski organi, u cilju usaglašenosti sa carinskim propisima;
- E10./ F18. **«carinski propisi»** su zakoni i drugi propisi koji se odnose na uvoz, izvoz, kretanje ili smještaj robe, za čije su sprovođenje i pravilnu primjenu, neposredno nadležni carinski organi, kao i svi propisi koje donose carinski organi u okviru svojih zakonskih ovlašćenja;
- E11./ F2. **«carinarnica»** je administrativna jedinica carinskih organa, nadležna za obavljanje carinskih formalnosti, kao i prostorije ili drugi prostori, koji su za to odobreni od strane nadležnih organa;
- E12./ F25. **«carinsko područje»** je područje na kome se primjenjuju carinski propisi ugovorne strane;
- E13./ F6. **«odluka»** znači radnja kojom carinski organ donosi odluku po pitanju koje se odnosi na carinske propise;
- E14./ F7. **«deklarant»** je lice koje podnosi deklaraciju za robu ili lice u čije ime se deklaracija podnosi;
- E15./ F5. **«dan dospelosti za plaćanje»** je datum kada su dažbine i takse prispjele za naplatu;
- E16./ F12. **«dažbine i takse»** su uvozne dažbine i takse i/ili izvozne dažbine i takse;
- E17./ E17./ F27.
F27. E17./ F27.
- E18./ F13. **«izvozne dažbine i takse»** su carinske dažbine i sve druge dažbine, takse i naknade, koje se naplaćuju prilikom izvoza ili u vezi sa izvozom robe, osim naknada koje su ograničene na iznos približnih troškova usluga koje su pružili carinski organi ili naknada koje su carinski organi naplatili i ime drugog nacionalnog organa;

- E19./ F8. **«deklaracija za robu»** je izjava kojom zainteresovana lica, u formi i na način koji su propisali carinski organi, navode carinski postupak koji je potrebno da se sprovede nad robom i dostavljaju podatke koje carinski organi zahtijevaju radi sprovođenja tog postupka;
- E20./ F14. **«uvozna dažbine i takse»** su carinske dažbine i sve druge dažbine, takse ili naknade, koje se naplaćuju prilikom uvoza ili u vezi sa uvozom robe, osim naknada koje su ograničene na iznos približnih troškova usluga, koje su pružili carinski organi ili naknada koje su carinski organi naplatili u ime drugog nacionalnog organa;
- E21./ F1. **«uzajamna administrativna pomoć»** su aktivnosti koje obavlja jedna carinska uprava u ime ili u saradnji sa drugom carinskom administracijom, u cilju pravilne primjene carinskih propisa, sprečavanja, istraživanja ili suzbijanja carinskih prekršaja;
- E22./ F21. **«propust»** je propust carinskih organa da, po pitanju koje im je na propisan način podnijeto, u razumnom roku, preduzmu neku aktivnost ili donesu odluku koja se od njih zahtijeva na osnovu carinskih propisa;
- E23./ F22. **«lice»** je fizičko i pravno lice, osim ako u tekstu nije na drugi način određeno;
- E24./ F20. **«puštanje robe»** je postupak kojim carinski organ dozvoljava da se roba, koja je u postupku carinjenja, stavi na raspolaganje zainteresovanim licima;
- E25./ F24. **«povraćaj»** je povraćaj naplaćenih dažbina i taksa, u cjelini ili djelimično, kao i poništavanje iznosa dažbina i taksa, u cjelini ili djelimično, koje još nijesu naplaćene;
- E26./ F17. **«obezbjedenje plaćanja»** je potvrda da će obaveza prema carinskom organu biti ispunjena na zadovoljavajući način. Obezbjedenje plaćanja je „opšte“ ako se njime garantuje ispunjenje obaveza za nekoliko operacija;
- E27./ F26. **«treće lice»** je svako lice, koje za i u ime nekog lica, neposredno posluje sa carinskim organima, u vezi sa uvozom, izvozom, kretanjem ili smještajem robe.

GLAVA 3.

CARINJENJE I DRUGE CARINSKE FORMALNOSTI

Nadležne carinarnice

3.1. Standard

Carinski organi određuju carinarnice kod kojih će se roba prijavljivati ili cariniti. Prilikom određivanja nadležnosti i lokacija tih carinarnica, radnog vremena, posebno će se uzimati u obzir potrebe trgovine.

3.2. Standard

Na zahtjev zainteresovanog lica ili iz razloga koje carinski organ smatra osnovanim, carinski organ može, u zavisnosti od raspoloživih sredstava, da radnje, neophodne za sprovođenje carinskog postupka i prakse, izvrši van utvrđenog radnog vremena ili sjedišta carinarnice. Sve naknade koje carinski organi naplaćuju, ograničiće se na iznos približnih troškova pruženih usluga.

3.3. Standard

Kada se carinarnice nalaze na zajedničkom graničnom prelazu, zainteresovane carinske uprave će usaglasiti radno vrijeme i nadležnost tih carinarnica.

3.4. Standard sa prelaznim rokom

Na zajedničkim graničnim prelazima, zainteresovane carinske uprave će, kada je to moguće, vršiti zajedničku kontrolu.

3.5. Standard sa prelaznim rokom

Ako carinski organi namjeravaju da otvore novu carinarnicu na zajedničkom graničnom prelazu ili da reorganizuju već postojeću, oni će, uvijek kada je to moguće, sarađivati sa carinskim organima susjedne zemlje, radi otvaranja zajedničke carinarnice, a u cilju olakšanja zajedničkih kontrola.

Deklarant

(a) Lica koja su ovlašćena da rade kao deklaranti

3.6. Standard

Nacionalnim zakonodavstvom se propisuju uslovi pod kojima lice može da bude deklarant.

3.7. Standard

Svako lice koje ima pravo da raspolaže robom smatra se deklarantom.

(b) Odgovornost deklaranta

3.8. Standard

Deklarant je odgovoran pred carinskim organima za tačnost podataka koji su naznačeni u deklaraciji za robu i za plaćanje dažbina i taksa.

(c) Prava deklaranta

3.9. Standard

Pirije podnošenja deklaracije za robu, deklarantu je dozvoljeno, pod uslovima koje su propisali carinski organi, da:

- a) izvrši pregled robe; i
- b) uzme uzorke robe.

3.10. Standard

Carinski organi neće zahtijevati da se podnese posebna deklaracija za uzorke koji su uzeti uz odobrenje i pod nadzorom carinskih organa, pod uslovom da su ti uzorci navedeni u deklaraciji za robu za odgovarajuću pošiljku.

Deklaracija za robu

(a) Obrazac i sadržaj deklaracije za robu

3.11. Standard

Sadržaj deklaracije propisuju carinski organi. Obrazac deklaracije u pisanoj formi mora da odgovara tipskom obrascu Ujedinjenih Nacija.

Ako se carinjenje obavlja elektronskim putem, obrazac deklaracije koja se podnosi elektronskim putem, trebalo bi da odgovara međunarodnim standardima za elektronsku razmjenu podataka, koji su propisani preporukama Savjeta za carinsku saradnju za informacione tehnologije.

3.12. Standard

Carinski organi ograničiće broj potrebnih podataka koji se unose u deklaraciju za robu, samo na podatke koji su neophodni za utvrđivanje i naplatu carinskih dažbina i taksa, formiranje statistike i primjenu carinskih propisa.

3.13. Standard

Kada, iz razloga koje carinski organi smatraju opravdanim, deklarant nema sve potrebne podatke za popunjavanje deklaracije za robu, dozvoliće se podnošenje privremene ili nepotpune deklaracije za robu, pod uslovom da ona sadrži podatke koje carinski organi smatraju neophodnim i da deklarant prihvati obavezu da je u potpunosti popuni u određenom roku.

3.14. Standard

Ako carinski organi evidentiraju privremenu ili nepotpunu deklaraciju za robu, tarifno svrstavanje robe ne bi trebalo da se razlikuje od onog koje bi se primjenjivalo da je u prvoj instanci bila podnijeta potpuna i ispravna deklaracija za robu.

Puštanje robe će se odobriti, pod uslovom da je podnijeto odgovarajuće obezbjeđenje za naplatu dažbina i taksa.

3.15. Standard

Carinski organi će zahtijevati da se podnese originalna deklaracija za robu i minimalan broj potrebnih kopija.

(b) Dokumenti koji se prilažu uz deklaraciju za robu

3.16. Standard

Carinski organi će zahtijevati da se, uz deklaraciju za robu, podnesu samo ona dokumenta koja su neophodna za kontrolu postupka i koja će da obezbijedi da su ispunjeni svi zahtjevi koji se odnose na primjenu carinskih propisa.

3.17. Standard

Kada neka prateća dokumenta ne mogu da se podnesu zajedno sa deklaracijom za robu, iz razloga koje carinski organi smatraju osnovanim, dozvoliće se njihovo naknadno podnošenje u određenom vremenskom roku.

3.18. Standard sa prelaznim rokom

Carinski organi će dozvoliti da se prateća dokumenta podnesu elektronskim putem.

3.19. Standard

Carinski organi neće zahtijevati prevod podataka navedenih u pratećim dokumentima, osim kada je to potrebno da bi se deklaracija za robu obradila.

Podnošenje, evidentiranje i provjera deklaracije za robu

3.20. Standard

Carinski organi će dozvoliti da se deklaracija za robu podnese u bilo kojoj određenoj carinarnici.

3.21. Standard sa prelaznim rokom

Carinski organi će dozvoliti da se deklaracija za robu podnese elektronskim putem.

3.22. Standard

Deklaracija za robu se podnosi u radno vrijeme koje propišu carinski organi.

3.23. Standard

Ako je saglasno nacionalnim zakonodavstvom, propisani krajnji rok za podnošenje deklaracije za robu, taj rok treba da bude propisan tako da deklarant ima dovoljno vremena da popuni deklaraciju za robu i da pribavi potrebna prateća dokumenta.

3.24. Standard

Na zahtjev deklaranta i kada carinski organi smatraju da je to osnovano, carinski organi će produžiti propisani rok za podnošenje deklaracije za robu.

3.25. Standard

U nacionalnom zakonodavstvu, mora da postoji odredba kojom se propisuje način podnošenja, evidentiranja ili provjere deklaracije za robu i pratećih dokumenata, prije prispjeća robe.

3.26. Standard

Ako carinski organi nijesu u mogućnosti da evidentiraju deklaraciju za robu, oni će obavijestiti deklaranta o razlozima za to.

3.27. Standard

Carinski organi će dozvoliti deklarantu da unese izmjene i dopune u, već podnijetu, deklaraciju za robu, pod uslovom da, u vrijeme kada su dobili takav zahtjev, nije započet postupak provjere deklaracije ili pregled robe.

3.28. Standard sa prelaznim rokom

Carinski organi će, pod uslovom da su razlozi koje navede deklarant za njih opravdani, dozvoliti da deklarant unese izmjene i dopune u deklaraciju za robu i kada je zahtjev dobijen poslije početka provjere deklaracije za robu.

3.29. Standard sa prelaznim rokom

Deklarantu će se dozvoliti da povuče deklaraciju za robu i da odnese zahtjev za sprovođenje drugog carinskog postupka, pod uslovom da se zahtjev za to podnese carinskim organima, prije nego što se roba pusti i da carinski organi smatraju da su razlozi opravdani.

3.30. Standard

Provjera deklaracije za robu, vršiće se istovremeno ili, što je prije moguće, poslije evidentiranja deklaracije za robu.

3.31. Standard

Kod provjere deklaracije za robu, carinski organi će preduzeti samo one radnje za koje smatraju da su suštinske za obezbjeđivanje usaglašenosti sa carinskim propisima.

Posebni postupci za ovlaštena lica

3.32. Standard sa prelaznim rokom

Ovlaštenim licima koja ispunjavaju kriterijume koje su propisali organi, uključujući i da imaju odgovarajuću evidenciju o usaglašenosti sa zahtjevima carinskih organa, kao i odgovarajući sistem upravljanja komercijalnom evidencijom, carinski organi će omogućiti:

- Puštanje robe nakon dostavljanja minimuma podataka koji su potrebni za identifikaciju robe i dozvolice da se naknadno popuni konačna deklaracija za robu;
- carinjenje robe u prostorijama deklaranta ili na nekom drugom mjestu, koje odobre carinski organi; i koliko je moguće, još neke druge posebne postupke, kao što su:
- odobrenje da se, ako robu često uvozi ili izvozi isto lice, podnese jedinstvena deklaracija za robu, za sve uvoze ili izvoze u jednom određenom periodu;
- dozvola ovlaštenim licima da koriste podatke iz svoje komercijalne evidencije, kako bi sama utvrdila iznos svojih obaveza na ime dažbina i taksa i po potrebi, radi obezbjeđenja usaglašenosti sa drugim zahtjevima carinskih organa;
- odobrenje da se deklaracija za robu podnese unosom podataka u evidenciju ovlaštenog lica, s tim da se naknadno dostavi dopunska deklaracija za robu.

Pregled robe

(a) Vrijeme koje je potrebno za pregled robe

3.33 Standard

Ako carinski organi odluče da prijavljena roba mora da se pregleda, pregled će se izvršiti u najkraćem mogućem roku, poslije evidentiranja deklaracije za robu.

3.34. Standard

Prilikom utvrđivanja redosleda pregleda, prioritet će se dati živim životinjama i lako kvarljivoj robi za koju carinski organi smatraju da je potreban hitan pregled.

3.35. Standard sa prelaznim rokom

Ako robu moraju da pregledaju drugi nadležni organi, a carinski organi, takođe, planiraju da izvrše njen pregled, carinski organi će obezbijediti koordinaciju takvih pregleda i, ukoliko je moguće, omogućiti da se pregledi obave istovremeno.

(b) Prisustvo deklaranta pregledu robe

3.36. Standard

Carinski organi će razmotriti zahtjev deklaranta da on ili njegov zastupnik, prisustvuje pregledu robe. Takvi zahtjevi će se odobravati, osim ako se ne radi o izuzetnim okolnostima.

3.37. Standard

Ako carinski organi smatraju da je to korisno, oni će zahtijevati da deklarant ili njegov zastupnik, prisustvuju pregledu robe i da pruže neophodnu pomoć radi olakšanja pregleda.

(c) Uzimanje uzoraka od strane carinskih organa

3.38. Standard

Uzorci će se uzimati samo u onim slučajevima kada carinski organi smatraju da je to neophodno da bi se utvrdilo tarifno naimenovanje, odnosno, vrijednost prijavljene robe ili da bi se obezbijedila primjena drugih odredaba nacionalnog zakonodavstva. Uzorci će se uzeti u najmanjoj mogućoj količini.

Greške

3.39. Standard

Carinski organi neće primijeniti značajne kaznene mjere za greške, pod uslovom da se uvjere da do takvih grešaka nije došlo zbog zle namjere ili velike nemarnosti. Ako oni smatraju da je neophodno da se spriječi ponavljanje takvih grešaka, kaznene mjere mogu da se primijene u onoj mjeri u kojoj je to dovoljno u tu svrhu.

Puštanje robe

3.40. Standard

Prijavljena roba će se pustiti čim carinski organi izvrše pregled ili odluče da pregled nije potreban, pod uslovom:

- da nije otkriven nikakav prekršaj;
- da je dobijena dozvola za uvoz ili za izvoz ili neka druga dokumenta koja su bila zahtijevana;
- da su dobijene sve saglasnosti za konkretan postupak; i
- da su plaćene sve dažbine i takse ili da su preduzete odgovarajuće mjere da bi se obezbijedila njihova naplata.

3.41. Standard

Ako su carinski organi uvjereni da će deklarant obaviti sve formalnosti u vezi carinjenja, oni će pustiti robu, pod uslovom da deklarant podnese komercijalni ili zvanični dokument, prihvatljiv za carinske organe, koji sadrži osnovne podatke o toj pošiljci i da, kada je potrebno, položi obezbjeđenje za plaćanje odgovarajućih dažbina i taksa.

3.42. Standard

Ako carinski organi zahtijevaju laboratorijske analize uzoraka, detaljnu tehničku dokumentaciju ili stručno mišljenje, oni će pustiti robu prije nego što se dobiju rezultati tih ispitivanja, pod uslovom da je podnijeto potrebno obezbjeđenje i da ta roba nije predmet zabrana ili ograničenja.

3.43. Standard

Kada se otkrije carinski prekršaj, carinski organi će pustiti robu, prije okončanja upravnog ili sudskog postupka, pod uslovom da roba neće morati da se konfiskuje ili da u daljem postupku neće biti potrebna kao materijalni dokaz, kao i da deklarant uplati dažbine i takse i položi obezbjeđenje za plaćanje svih dodatnih dažbina i poreza i kazni koje mogu da se primijene.

Ustupanje ili uništavanje robe

3.44. Standard

Ako roba još nije puštena u slobodan promet ili ako je nad njom sproveden neki drugi carinski postupak i pod uslovom da nije otkriven nikakav prekršaj, od zainteresovanog lica se neće zahtijevati da plati dažbine i takse ili će imati pravo na povraćaj njihovog iznosa, u sljedećim slučajevima:

- kada se, na zahtjev zainteresovanog lica, ta roba, pod carinskom kontrolom i uz saglasnost carinskih organa, ustupi u korist države ili se uništi ili se označi komercijalno bezvrijednom. Sve troškove koji mogu da nastanu, snosiće zainteresovano lice;
- kada se roba uništi ili nepovratno izgubi, u slučaju nesreće ili zbog dejstva sile, pod uslovom da je do takvog uništenja ili gubitka, došlo na način koji je prihvatljiv za carinske organe;
- kada dođe do gubitka robe zbog same vrste robe, pod uslovom da je to utvrđeno na način koji je prihvatljiv za carinske organe.

Kada se otpad i ostaci, nastali uništenjem, puštaju u slobodan promet ili izvoze, biće predmet dažbina i taksa koje bi se platile za takav otpad ili ostatke prilikom uvoza ili izvoza u takvom stanju.

3.45. Standard sa prelazim rokom

Ako carinski organi prodaju robu koja nije bila prijavljena u propisanom roku ili koja, iako nije otkriven prekršaj, nije mogla da se pusti, prihod od prodaje, umanjen za iznos dažbina i taksa i drugih naknada, kao i nastalih troškova, prenosi se na lica koja imaju pravo na njih, a u slučajevima kada to nije moguće, stoje im na raspolaganju jedno određeno vrijeme.

GLAVA 4.

DAŽBINE I TAKSE

A. UTVRĐIVANJE, NAPLATA I PLAĆANJE DAŽBINA I TAKSA

4.1. Standard

Nacionalnim zakonodavstvom se propisuju uslovi pod kojima nastaje obaveza plaćanja dažbina i taksa.

4.2. Standard

Period u kojem se utvrđuju propisane dažbine i porezi, propisuje se nacionalnim zakonodavstvom. Obračun se vrši u najkraćem mogućem roku, poslije podnošenja deklaracije za robu ili nakon nastajanja obaveze za uplatu dažbina i taksa.

4.3. Standard

Nacionalnim zakonodavstvom propisuju se faktori koji su osnova za obračun dažbina i taksa i uslovi za njihovo utvrđivanje.

4.4. Standard

Stope dažbina i taksa objavljuju se u zvaničnim izdanjima.

4.5. Standard

Nacionalnim zakonodavstvom se propisuje u kom momentu se utvrđuju stope dažbina i taksa.

4.6. Standard

Nacionalnim zakonodavstvom se propisuje na koji način mogu da se plate dažbine i takse.

4.7. Standard

Nacionalnim zakonodavstvom se propisuje koje lice (lica) je odgovorno za plaćanje dažbina i taksa.

4.8. Standard

Nacionalnim zakonodavstvom se određuje dan dospelosti i mjesto gdje će se platiti dažbine i takse.

4.9. Standard

Ako je nacionalnim zakonodavstvom propisano da dan dospelosti može da bude poslije puštanja robe, taj dan će biti najkasnije u roku od deset dana od dana puštanja robe. Za period, od dana kada je roba puštena, do dana dospelosti, neće se obračunavati kamata.

4.10. Standard

Nacionalnim zakonodavstvom se propisuje rok u kom carinski organi mogu da preduzmu zakonske mjere za naplatu dažbina i taksa koje nijesu plaćene do dana dospelosti.

4.11. Standard

Nacionalnim zakonodavstvom se utvrđuju stope kamate koja se naplaćuje na iznos dažbina i taksa koje nijesu plaćene do dana dospelosti i uslovima pod kojima ta kamata može da se promijeni.

4.12. Standard

Za plaćene dažbine i takse, uplatiocu se izdaje potvrda kao dokaz o izvršenom plaćanju, osim ako ne postoji neki drugi dokaz o izvršenom plaćanju.

4.13. Standard sa prelaznim rokom

Nacionalnim zakonodavstvom se propisuje minimalna vrijednost, odnosno minimalan iznos dažbina i taksa, ispod kojih se dažbine i porezi ne naplaćaju.

4.14. Standard

Ako carinski organi otkriju da greške u deklaraciji za robu ili prilikom obračuna dažbina i taksa, mogu da dovedu ili su dovele do naplate ili obračuna dažbina i taksa u manjem iznosu od propisanog, oni će ispraviti greške i naplatiti iznos koji nije plaćen. Međutim, ako je taj iznos manji od minimalnog iznosa koji je propisan nacionalnim zakonodavstvom, carinski organi neće izvršiti naplatu.

B. ODLOŽENO PLAĆANJE DAŽBINA I TAKSA

4.15. Standard

Kada je, nacionalnim zakonodavstvom, predviđena mogućnost odloženog plaćanja dažbina i taksa, nacionalnim zakonodavstvom će se propisati i uslovi pod kojima će se ta olakšica odobravati.

4.16. Standard

Kada se odobri odloženo plaćanje, kamate se neće obračunavati koliko god je to moguće.

4.17. Standard

Rok za odloženo plaćanje dažbina i taksa, biće najmanje 14 dana.

C. POVRAĆAJ DAŽBINA I TAKSA

4.18. Standard

Odobriće se povraćaj dažbina i taksa u slučajevima kada se utvrdi da je, zbog greške u obračunu, izvršena uplata dažbina i taksa u većem iznosu.

4.19. Standard

Povraćaj će se odobriti za uvezenu ili izvezenu robu, ukoliko je utvrđeno da je u vrijeme uvoza ili izvoza, bila povraćena ili da, na neki drugi način, nije odgovarala dogovorenoj specifikaciji i koja je vraćena snabdjevaču ili nekom drugom licu koje je on odredio i to pod sljedećim uslovima:

- da roba nije bila predmet obrade, da nije popravljana i da nije upotrijebljena u zemlji uvoza i da je, u razumnom roku, ponovo izvezena;
- da roba nije bila predmet obrade, da nije popravljana i da nije upotrijebljena u zemlji u koju je bila izvezena i da je, u razumnom roku, ponovo uvezena.

Međutim, činjenica da je roba bila upotrijebljena, neće biti razlog da se ne izvrši povraćaj, ako je takva upotreba bila neophodna da bi se otkrio kvar ili druge okolnosti zbog kojih je roba ponovo izvezena ili ponovo uvezena.

Kao alternativa ponovnom izvozu ili ponovnom uvozu, roba pod carinskom kontrolom i uz saglasnost carinskih organa, da se ustupi u korist države, da se uništi ili da se označi da nema komercijalnu vrijednost. Ustupanjem ili uništenjem robe, ne mogu nastati nikakvi troškovi na teret države.

4.20. Standard sa prelaznim rokom

Kada carinski organi odobre da se nad robom, koja je prvobitno bila prijavljena za carinski postupak, uz plaćanje dažbina i taksa sprovede drugi carinski postupak, izvršiće se povraćaj onog dijela iznosa plaćenih dažbina i taksa koji prelazi iznos koji se duguje, na osnovu novo sprovedenog postupka.

4.21. Standard

Po zahtjevima za povraćaj, donosiće se odluke i o donijetim odlukama će se odmah, u pismenoj formi, obavještavati zainteresovana lica, a povraćaj više obračunatih iznosa, izvršiće se čim se provjeri osnovanost zahtjeva.

4.22. Standard

Ako carinski organi utvrde da je, do obračuna većeg iznosa, došlo zbog greške carinskih organa prilikom utvrđivanja dažbina i taksa, povraćaj će se izvršiti po hitnom postupku.

4.23. Standard

U slučaju kada su utvrđeni ograničeni rokovi, po čijem isteku se zahtjevi za povraćaj neće prihvatati, ti rokovi bi trebalo da budu dovoljno dugi, ako se imaju u vidu različite okolnosti svakog slučaja kada može da se odobri povraćaj.

4.24. Standard

Povraćaj se neće vršiti ako je iznos za povraćaj manji od minimalnog iznosa propisanog nacionalnim zakonodavstvom.

GLAVA 5.

OBEZBJEĐENJE

5.1. Standard

Nacionalnim zakonodavstvom se utvrđuju slučajevi kada se zahtijeva polaganje obezbjeđenja, kao i u kom obliku će obezbjeđenje da se položi.

5.2. Standard

Carinski organi utvrđuju iznos obezbjeđenja.

5.3. Standard

Svakom licu od koga se zahtijeva da položi obezbjeđenje, dozvolice se da izabere na koji način će da položi obezbjeđenje, pod uslovom da je prihvatljiv za carinske organe.

5.4. Standard

Carinski organi neće, ako je to propisano nacionalnim zakonodavstvom, zahtijevati polaganje obezbjeđenja, ukoliko su uvjereni da će obaveza prema carinskim organima biti ispunjena.

5.5. Standard

Ako se obezbjeđenje zahtijeva radi ispunjenja obaveza koje proizilazi iz carinskog postupka, carinski organi će prihvatiti opšte obezbjeđenje, a posebno od deklaratora koji redovno prijavljuju robu za carinjenje raznim carinarnicama u carinskom području.

5.6. Standard

Kada se zahtijeva polaganje obezbjeđenja, iznos obezbjeđenja biće, što je moguće, niži i kada je u pitanju plaćanje dažbina i taksa, neće biti viši od iznosa koji bi trebalo da se naplati.

5.7. Standard

Ako je obezbjeđenje položeno, ono će se razdužiti čim se carinski organi uvjere da su obaveze, zbog kojih se zahtijevalo polaganje obezbjeđenja, ispunjene.

GLAVA 6.

CARINSKA KONTROLA

6.1. Standard

Sva roba, uključujući i prevozna sredstva, koja ulaze ili napušte carinsko područje, bez obzira da li podliježe naplati dažbina i taksa, predmet je carinske kontrole.

6.2. Standard

Carinska kontrola će se sprovoditi u mjeri koja je dovoljna da se obezbijedi usaglašenost sa carinskim propisima.

6.3. Standard

Prilikom sprovođenja carinske kontrole, carinski organi će koristiti sistem upravljanja rizikom.

6.4. Standard

Carinski organi će primijeniti sistem analize rizika, da bi odredili koja lica i roba, uključujući i prevozna sredstva, bi trebalo da se pregledaju, kao i u kojoj mjeri će se pregled izvršiti.

6.5. Standard

Carinski organi će usvojiti strategiju procjene usaglašenosti, koja će biti podrška sistemu upravljanja rizikom.

6.6. Standard

Sistem carinske kontrole, uključuje i kontrole na osnovu revizije.

6.7. Standard

U cilju poboljšanja carinske kontrole, carinski organi će nastojati da sarađuju sa drugim carinskim upravama i da zaključuju sporazume o uzajamnoj pomoći između carinskih uprava.

6.8. Standard

Carinski organi će, nastojati da sarađuju sa učesnicima u trgovini i da zaključuju memorandume o razumijevanju, a u cilju poboljšanja carinske kontrole.

6.9. Standard sa prelaznim rokom

Carinski organi će, što je moguće više, koristiti informacionu tehnologiju i elektronsku razmjenu podataka u trgovini, a radi poboljšanja carinske kontrole.

6.10. Standard

Carinski organi će, vršiti procjenu komercijalnih sistema učesnika u trgovini, u slučajevima kada oni utiču na carinske operacije, radi obezbjeđivanja usaglašenosti sa zahtjevima carinskih organa.

GLAVA 7.

PRIMJENA INFORMACIONE TEHNOLOGIJE

7.1. Standard

Carinski organi će, primijeniti informacionu tehnologiju, kao podršku carinskim operacijama, u slučajevima kada je to ekonomski opravdano i efikasno za carinske organe i učesnike u trgovini. Carinski organi će, propisati uslove za njenu primjenu.

7.2. Standard

Kod uvođenja kompjuterskih sistema, carinski organi će, primjenjivati odgovarajuće međunarodno prihvaćene standarde.

7.3. Standard

Informaciona tehnologija će se uvesti uz što više konsultacija sa neposredno zainteresovanim stranama.

7.4. Standard

Novo ili revidirano nacionalno zakonodavstvo će da predvidi:

- metod elektronske razmjene podataka u trgovini, kao alternativu za dokumenta na papiru;
- metod primjene elektronske razmjene podataka, kao i dokumentacije na papiru, za potvrđivanje autentičnosti;
- pravo carinskih organa da zadrže informaciju radi korišćenja u sopstvene svrhe i po potrebi, da razmijene tu informaciju sa drugim carinskim upravama i sa svim drugim, zakonom odobrenim, stranama, primjenom metoda elektronske razmjene podataka u trgovini.

GLAVA 8.

ODNOS IZMEĐU CARINSKIH ORGANA I TREĆIH LICA

8.1. Standard

Zainteresovana lica će moći da izaberu da li će sa carinskim organima poslovati neposredno ili će imenovati neko treće lice koje će raditi u njihovo ime.

8.2. Standard

Uslovi pod kojima neko lice može raditi za i u ime nekog drugog lica u poslovanju sa carinskim organima, kao i koja je odgovornost trećih lica pred carinskim organima za plaćanje dažbina i taksa i za sve nepravilnosti, utvrdiće se nacionalnim zakonodavstvom.

8.3. Standard

Kada zainteresovano lice odluči da samostalno posluje sa carinskim organima, u tom slučaju, carinske aktivnosti neće se smatrati manje povoljnim, niti će se postavljati strožiji zahtjevi, nego u slučaju carinskih aktivnosti koje, za to lice, obavlja treća strana.

8.4. Standard

Lice koje je određeno kao treća strana, imaće, u poslovanju sa carinskim organima, ista prava kao i lice koje ga je imenovalo.

8.5. Standard

Carinski organi će, obezbijediti da treće strane učestvuju u formalnim konsultacijama koje carinski organi obavljaju sa učesnicima u trgovini.

8.6. Standard

Carinski organi će, utvrditi okolnosti pod kojima nijesu spremni da posluju sa trećom stranom.

8.7. Standard

Carinski organi će, u pisanoj formi, obavijestiti treću stranu o svojoj odluci da joj se ne dozvoli učešće u carinskim poslovnim aktivnostima.

GLAVA 9.

INFORMACIJE, ODLUKE I MIŠLJENJA KOJE DONOSI CARINA

A. INFORMACIJE OPŠTEG KARAKTERA

9.1. Standard

Carinski organi treba da obezbijede da sve odgovarajuće informacije opšteg karaktera u vezi sa carinskim propisima, budu lako dostupne svakom zainteresovanom licu.

9.2. Standard

Kada, zbog izmjena carinskih propisa, adnministrativnih aranžmana ili zahtjeva, treba izvršiti izmjenu i dopunu već objavljene informacije, carinski organi treba da objave revidiranu informaciju prije stupanja na snagu tih izmjena, kako bi zainteresovanim licima omogućili da ih imaju u vidu, osim ako takvo obavješćavanje nije dozvoljeno.

9.3. Standard sa prelaznim rokom

Carinski organi će, primijeniti informacionu tehnologiju radi olakšavanja pristupa informacijama.

B. POSEBNE INFORMACIJE

9.4. Standard

Na zahtjev zainteresovanog lica, carinski organi će, u najkraćem roku, pružiti što tačnije informacije o posebnim pitanjima, koja pokrene zainteresovano lice u vezi sa carinskim propisima.

9.5. Standard

Carinski organi će pružati ne samo informacije koje su posebno zatražene, već i sve informacije sa kojima bi, po njihovom mišljenju, trebalo da bude upoznato zainteresovano lice.

9.6. Standard

Kada carinski organi pružaju informacije, moraju da vode računa da, pri tom, ne otkriju podatke privatnog ili povjerljivog karaktera, koji se odnose na carinske organe ili treća lica, osim u slučajevima kada se to zahtijeva ili je odobreno, saglasno nacionalnom zakonodavstvu.

9.7. Standard

Kada carinski organi ne mogu da pruže informaciju besplatno, plaćanje treba ograničiti na približne troškove pruženih usluga.

C. ODLUKE I MIŠLJENJA

9.8. Standard

Na pismeni zahtjev zainteresovanog lica, carinski organ će obavijestiti, u pismenom obliku, o svojoj odluci, u roku koji je propisan nacionalnim zakonodavstvom. U slučaju da se odlukom odbija zahtjev zainteresovanog lica, u njoj se navode razlozi za to i razjašnjava pravo na izjavu žalbe.

9.9. Standard

Na zahtjev zainteresovanog lica, carinski organi donose obavezujuće mišljenje pod uslovom da carinski organi imaju sve neophodne informacije.

GLAVA 10.

ŽALBE PO CARINSKIM PITANJIMA

A. PRAVO NA IZJAVU ŽALBE

10.1. Standard

Nacionalnim zakonodavstvom propisuje se pravo na izjavu žalbe po carinskim pitanjima.

10.2. Standard

Svako lice na koje se neposredno odnosi odluka ili propust carinskih organa, ima pravo na izjavu žalbe.

10.3. Standard

Licu, na koje se neposredno odnosi odluka ili propust carinskih organa, na njegov zahtjev koje je upućen carinskim organima i u roku koji je propisan nacionalnim zakonodavstvom, navešće se razlozi za takvu odluku ili propust. Zbog ovoga može, ali ne mora, da se podnese žalba.

10.4. Standard

Nacionalnim zakonodavstvom se propisuje pravo na podnošenje prvostepene žalbe carinskim organima.

10.5. Standard

Kada carinski organi odbiju žalbu, podnosilac žalbe ima pravo da dalje izjavi žalbu nekom organu koji je nezavisan od carinske uprave.

10.6. Standard

U završnoj instanci, podnosilac žalbe ima pravo žalbe sudskom organu.

B. FORMA I OSNOVE ZA IZJAVU ŽALBE

10.7. Standard

Žalba se podnosi u pisanoj formi i sadrži osnove za podnošenje.

10.8. Standard

Kada se propisuje rok za podnošenje žalbe na odluku carinskih organa, taj rok treba da bude određen tako da podnosilac žalbe ima dovoljno vremena da prouči osporenu odluku i pripremi žalbu.

10.9. Standard

Kada se žalba podnosi carinskim organima, oni neće zahtijevati da se svaki dokaz u prilogu žalbe, podnese zajedno sa žalbom, već će, u odgovarajućim situacijama, dozvoliti razuman rok za podnošenje tog dokaza.

C. RAZMATRANJE ŽALBE

10.10. Standard

Carinski organi će donijeti odluku o žalbi i, u najkraćem roku, o tome dostaviti pismeno obavještenje podnosiocu žalbe.

10.11. Standard

Kada carinski organi odbiju žalbu, oni će u pismenoj formi, obavijestiti podnosioca žalbe, o razlozima za donošenje takve odluke i o njegovom pravu da se dalje žali upravnom ili nezavisnom organu, kao i o roku za podnošenje takve žalbe.

10.12. Standard

Ako je žalba prihvaćena, carinski organi, u najkraćem roku, postupaju po svojoj odluci ili po rješenju nezavisnog ili sudskog organa, izuzev u slučaju kada carinski organi ulože žalbu na takvo rješenje.

Član 3

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom listu Crne Gore”.